

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a noua extinsă)

22 iunie 2022 *

„Politica economică și monetară – Supraveghere prudențială a instituțiilor de credit – Atribuții specifice de supraveghere conferite BCE – Decizie de retragere a autorizației unei instituții de credit – Încălcare gravă a dispozițiilor naționale de transpunere a Directivei 2005/60/CE – Proportionalitate – Încălcare a legislației privind guvernarea instituțiilor de credit – Dreptul la apărare – Eroare vădită de apreciere – Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă”

În cauza T-797/19,

Anglo Austrian AAB AG, fostă Anglo Austrian AAB Bank AG, cu sediul în Viena (Austria),

Belegging-Maatschappij „Far-East” BV, cu sediul în Velp (Țările de Jos),

reprezentate de M. Ketzer și O. Behrends, avocați,

reclamante,

împotriva

Băncii Centrale Europene (BCE), reprezentată de C. Hernández Saseta, E. Yoo și V. Hümpfner, în calitate de agenți,

pârâtă,

TRIBUNALUL (Camera a noua extinsă),

compus din domnul S. Papasavvas, președinte, doamnele J. Costeira (raportoare) și M. Kancheva, domnul B. Berke și doamna T. Perišin, judecători,

grefier: domnul E. Coulon,

având în vedere faza scrisă a procedurii,

având în vedere Decizia din 19 decembrie 2019 a președintei Camerei a noua de admitere a cererii de judecare a cauzei cu prioritate,

* Limba de procedură: germana.

având în vedere că niciuna dintre părți nu a formulat, în termen de trei săptămâni de la comunicarea închiderii fazei scrise a procedurii, o cerere de organizare a unei ședințe și întrucât a decis, în temeiul articolului 106 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, să se pronunțe fără parcurgerea fazei orale a procedurii,

având în vedere Ordonanța din 7 februarie 2020, Anglo Austrian AAB Bank și Belegging-Maatschappij „Far-East”/BCE (T-797/19 R, nepublicată, EU:T:2020:37), prin care președintele Tribunalului a respins cererea reclamantelor de suspendare a executării deciziei atacate,

având în vedere Ordonanța din 17 decembrie 2020, Anglo Austrian AAB și Belegging-Maatschappij „Far-East”/BCE [C-114/20 P(R), nepublicată, EU:C:2020:1059], prin care vicepreședinta Curții a respins recursul formulat împotriva acestei ordonanțe,

având în vedere Ordonanța din 15 aprilie 2020, Anglo Austrian AAB Bank și Belegging-Maatschappij „Far-East”/BCE, prin care președintele Tribunalului a respins o a doua cerere de suspendare a executării deciziei atacate, formulată de reclamante în conformitate cu articolul 160 din Regulamentul de procedură al Tribunalului,

având în vedere Ordonanța din 17 decembrie 2020, Anglo Austrian AAB și Belegging-Maatschappij „Far-East”/BCE [C-207/20 P(R), nepublicată, EU:C:2020:1057], prin care vicepreședinta Curții a respins recursul formulat împotriva acestei ordonanțe,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin acțiunea lor întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamantele, Anglo Austrian AAB AG, fostă Anglo Austrian AAB Bank AG (denumită în continuare „AAB Bank”), și Belegging-Maatschappij „Far-East” BV (denumită în continuare „acționarul”), solicită anularea Deciziei ECB-SSM-2019-AT 8 WHD-2019 0009 a Băncii Centrale Europene (BCE) din 14 noiembrie 2019, prin care aceasta a retras autorizația AAB Bank privind inițierea activității unei instituții de credit (denumită în continuare „decizia atacată”).

I. Istoricul litigiului

- 2 Prima reclamantă, AAB Bank, era o instituție de credit mai puțin semnificativă cu sediul în Austria în sensul articolului 6 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice BCE în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudencială a instituțiilor de credit (JO 2013, L 287, p. 63). Aceasta își desfășura activitatea pe baza unei autorizații eliberate în temeiul Bundesgesetz über das Bankwesen (Bankwesengesetz) (Legea bancară austriacă, denumită în continuare „BWG”).
- 3 A doua reclamantă, acționarul, este un holding financiar care deține 99,99 % din acțiunile AAB Bank.
- 4 La 26 aprilie 2019, Österreichische Finanzmarktbehörde (Autoritatea Austriacă de Supraveghere a Piețelor Financiare, Austria, denumită în continuare „FMA”) a prezentat BCE un proiect de decizie privind retragerea autorizației AAB Bank în calitate de instituție de credit, în

conformitate cu articolul 80 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 468/2014 al BCE din 16 aprilie 2014 de instituire a cadrului de cooperare la nivelul Mecanismului unic de supraveghere între BCE și autoritățile naționale competente și cu autoritățile naționale desemnate (Regulamentul-cadru privind MUS) (JO 2014, L 141, p. 1).

- 5 Prin scrisoarea din 14 iunie 2019, BCE a transmis AAB Bank un proiect de decizie de retragere a autorizației, cu privire la care aceasta din urmă și-a precizat poziția la 23 iulie 2019.
- 6 Prin decizia atacată, BCE a retras AAB Bank autorizația de instituție de credit, cu efect de la data notificării deciziei menționate.
- 7 În esență, BCE a apreciat că, pe baza constatărilor FMA, efectuate în cadrul exercitării atribuției sale de supraveghere prudențială, referitoare la nerespectarea continuă și repetată de către AAB Bank a cerințelor referitoare la combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, precum și la guvernarea internă, aceasta nu era aptă să asigure o gestionare sănătoasă a riscurilor sale.
- 8 Prin urmare, BCE a considerat că criteriile care justifică retragerea autorizației AAB Bank privind inițierea activității unei instituții de credit, prevăzute la articolul 18 litera (f) din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO 2013, L 176, p. 338) și transpuse în dreptul austriac erau îndeplinite, întrucât aceasta a săvârșit încălcări ale articolului 67 alineatul (1) literele (d) și (o) din această directivă, astfel cum a fost transpus în dreptul austriac, și că această retragere era proporțională.
- 9 În plus, BCE a refuzat să suspende efectele deciziei atacate pentru o perioadă de 30 de zile pentru motivul că observațiile AAB Bank nu erau de natură să pună la îndoială legalitatea acestei decizii, că aceasta nu era susceptibilă să cauzeze un prejudiciu ireparabil și că interesul public de protejare a deponenților, a investitorilor și a celorlalți parteneri ai AAB Bank, precum și stabilitatea sistemului financiar justificau aplicarea imediată a deciziei.

II. Procedura și concluziile părților

- 10 Prin Decizia președintelui Tribunalului din 18 mai 2021, întrucât un membru al Camerei a noua extinse a fost împiedicat să facă parte din complet, președintele Tribunalului a desemnat un alt judecător pentru a completa camera.
- 11 În urma decesului judecătorului Berke survenit la 1 august 2021, cei trei judecători a căror semnătură o poartă prezenta hotărâre au continuat deliberările în conformitate cu articolul 22 și cu articolul 24 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului.
- 12 Prin Decizia președintelui Tribunalului din 13 august 2021, prezenta cauză a fost repartizată unei noi judecătore raportoare, care face parte din Camera a noua.
- 13 Reclamantele solicită Tribunalului:
 - anularea deciziei atacate;
 - obligarea BCE la plata cheltuielilor de judecată.

14 BCE solicită Tribunalului:

- respingerea acțiunii;
- declararea acțiunii ca inadmisibilă în măsura în care este introdusă de acționar;
- obligarea reclamantelor la plata cheltuielilor de judecată.

III. În drept

A. Cu privire la admisibilitatea acțiunii în măsura în care a fost introdusă de acționar

- 15 Fără a ridica în mod formal o excepție de inadmisibilitate în temeiul articolului 130 din Regulamentul de procedură, BCE susține că, în temeiul jurisprudenței Curții, acțiunea acționarului este inadmisibilă pentru motivul că acesta nu este afectat în mod direct de decizia atacată.
- 16 În această privință, trebuie să se arate că decizia de retragere a autorizației nu privește direct acționarii unei instituții de credit a cărei autorizație privind inițierea activității unei instituții de credit a fost retrasă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 noiembrie 2019, BCE și alții/Trasta Komerbanka și alții, C-663/17 P, C-665/17 P și C-669/17 P, EU:C:2019:923, punctele 107-115 și 119).
- 17 Prin urmare, acțiunea este inadmisibilă în măsura în care a fost introdusă de acționar.

B. Cu privire la fond

- 18 În susținerea acțiunii formulate, AAB Bank invocă cinci motive.
- 19 Primul motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (a) și a articolului 14 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1024/2013, în măsura în care BCE ar fi aplicat în mod eronat dreptul național. Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității. Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 34 din Regulamentul nr. 468/2014, interpretat în lumina dreptului la protecție jurisdicțională efectivă, care decurge din refuzul BCE de a suspenda aplicarea deciziei atacate. Al patrulea motiv este întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare al AAB Bank. Al cincilea motiv este întemeiat pe încălcarea dreptului de proprietate al acționarului.

1. Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (a) și a articolului 14 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1024/2013, în măsura în care BCE ar fi aplicat în mod eronat dreptul național

- 20 În susținerea acestui motiv, AAB Bank arată în esență că condițiile prevăzute pentru retragerea unei autorizații de dreptul Uniunii la articolul 4 alineatul (1) litera (a) și la articolul 14 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1024/2013, la articolul 83 din Regulamentul nr. 468/2014, precum și la articolul 18 litera (f) și la articolul 67 alineatul (1) literele (d) și (o) din Directiva

2013/36 și de dispozițiile de drept austriac aplicabile care le transpun pe acestea din urmă nu erau întrunite în speță și că BCE a adoptat decizia atacată fără a avea competența de a adopta o astfel de decizie.

21 Acest motiv se împarte în două aspecte.

a) Cu privire la primul aspect al primului motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (a) și a articolului 14 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1024/2013, în măsura în care criteriile care justifică retragerea autorizației prevăzute la articolul 18 litera (f) și la articolul 67 literele (d) și (o) din Directiva 2013/36, astfel cum au fost transpuse în dreptul austriac, nu erau îndeplinite

22 Prin intermediul primului aspect al primului motiv, AAB Bank susține în esență că nu erau îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) și la articolul 14 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1024/2013, la articolul 83 din Regulamentul nr. 468/2014 și la articolul 70 alineatul 4 din BWG, care transpune articolul 18 din Directiva 2013/36, și nici condițiile prevăzute la articolul 67 din directiva menționată, în măsura în care ea nu a fost găsită vinovată de o încălcare gravă în sensul acestei din urmă dispoziții, în conformitate cu articolul 34 și următoarele din Bundesgesetz zur Verhinderung der Geldwäsche und Terrorismusfinanzierung im Finanzmarkt (Legea federală privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului pe piețele financiare, denumită în continuare „FM-GwG”) adoptate în temeiul Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului (JO 2005, L 309, p. 15, Ediție specială, 09/vol. 2, p. 214) [devenită Directiva 2015/849/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei [2005/60] și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO 2015, L 141, p. 73)]. În această privință, AAB Bank reproșează BCE, pe de o parte, că a considerat în mod eronat că ea a fost găsită vinovată de încălcări grave ale legislației naționale de transpunere a Directivei 2005/60 (devenită Directiva 2015/849) și, pe de altă parte, că și-a încălcat obligația de motivare în ceea ce privește dispozițiile pe care s-a întemeiat BCE pentru a constata că presupusele încălcări ale legislației privind combaterea spălării banilor justificau retragerea autorizației.

23 BCE contestă această argumentație.

24 În decizia atacată, BCE a considerat că AAB Bank a fost găsită vinovată de încălcări grave ale dispozițiilor naționale adoptate în temeiul Directivei 2005/60 (devenită Directiva 2015/849), în sensul articolului 67 alineatul (1) litera (o) din Directiva 2013/36, care justifică retragerea autorizației sale în temeiul articolului 18 litera (f) din directiva menționată, astfel cum a fost transpus prin articolul 70 alineatul (4) din BWG.

25 În special, aceasta a apreciat că AAB Bank a încălcat articolul 39 alineatul (2) și alineatul (2b) punctele 5 și 11 din BWG, precum și articolul 6 alineatele (1), (2)-(4), (6) și (7), articolul 7 alineatul (7), articolul 9, articolul 23 alineatul (3) și articolul 29 din FM-GwG.

- 26 După ce a arătat că natura, numărul și frecvența măsurilor de supraveghere obligatorii, precum ordinele formale, care au trebuit adoptate de FMA accentuau gravitatea încălcărilor constatate și faptul că acestea erau de lungă durată, BCE a citat printre altele în susținerea concluziilor sale:
- raportul Oesterreichische Nationalbank (Banca Națională, Austria) cu ocazia unei inspecții la fața locului din 22 ianuarie 2010, în cursul căreia aceasta a constatat deficiențe semnificative în ceea ce privește măsurile de combatere a spălării banilor adoptate de AAB Bank;
 - raportul FMA după inspecția la fața locului din 11 iulie 2013 prin care se constată 38 de deficiențe sau încălcări ale legislației referitoare la combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului;
 - raportul din 24 martie 2015 prin care se constată nereguli în 18 din 20 de cazuri de testare, ale cărui concluzii au fost confirmate ulterior printr-o hotărâre judecătorească definitivă;
 - ordinul formal al FMA din 18 august 2015 prin care aceasta solicita AAB Bank să aplice tuturor clienților săi dispozițiile privind combaterea spălării banilor din anul 2008;
 - sancțiunea adoptată la 14 septembrie 2016 de FMA pentru încălcarea, la un nivel individual și sistemic, a cerințelor juridice în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului;
 - hotărârea Bundesverwaltungsgericht (Tribunalul Administrativ Federal, Austria) din 7 februarie 2019, cu numărul de referință W230 2138107-1/37E, prin care se confirmă sancțiunea adoptată de FMA din 14 septembrie 2016, reducându-se în același timp cuantumul acesteia;
 - ordonanța Verwaltungsgerichtshof (Curtea Administrativă, Austria) din 15 mai 2019, cu numărul de referință Ro 2019/02/0006-3, prin care se respinge acțiunea formulată de AAB Bank împotriva hotărârii Bundesverwaltungsgericht (Tribunalul Administrativ Federal) din 7 februarie 2019;
 - hotărârea Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien (Tribunalul Regional pentru Cauze Civile din Viena, Austria) din 23 februarie 2017, cu numărul de referință 33 Cg 716s 18, în care s-a arătat că, „[î]n cazul a nouă tranzacții de credit back-to-back cu alte bănci examinate în detaliu de FMA sau de auditorii externi, s-a constatat că aceste nouă tranzacții erau afectate de încălcări grave ale dispozițiilor aplicabile”;
 - ordinul formal din 24 octombrie 2018 al FMA prin care se constată numeroase încălcări ale legislației de către AAB Bank în relațiile sale cu Meinl Bank Antigua Ltd, printre altele faptul că, după ce a anunțat că conturile Meinl Bank Antigua erau înghețate, AAB Bank ar fi permis efectuarea unor transferuri din contul său principal în cuantum de 19,5 milioane de euro și nu dispunea de nicio documentație adecvată cu privire la relațiile sale comerciale;
 - raportul FMA din 17 ianuarie 2019 întocmit după inspecția la fața locului din anul 2018 (denumit în continuare „raportul FMA cu privire la a patra inspecție”) prin care se constată 22 de deficiențe sau încălcări ale dispozițiilor legale, dintre care unele priveau Meinl Bank Antigua;
 - procedura inițiată de FMA la 7 iunie 2019 pentru a restabili conformitatea legală în ceea ce privește restul de 15 concluzii din raportul său cu privire la a patra inspecție, cu privire la care

AAB Bank a prezentat observații luate în considerare în decizia atacată pentru a se constata în esență că majoritatea încălcărilor erau încă în curs;

- rapoarte de audit ale AAB Bank și anumite elemente factuale colectate în cursul procedurii administrative.

1) Cu privire la prima critică, întemeiată pe încălcarea articolului 18 litera (f) din Directiva 2013/36 și a articolului 67 alineatul (1) litera (o) din Directiva 2013/36, astfel cum au fost transpuse în dreptul austriac, în măsura în care AAB Bank nu ar fi fost găsită vinovată de încălcări grave ale legislației naționale de transpunere a Directivei 2005/60 (devenită Directiva 2015/849)

- 27 Potrivit AAB Bank, în esență deciziile menționate în decizia atacată nu permiteau să se considere că ea a fost găsită vinovată de încălcări grave ale BWG sau ale FM-GwG, întrucât încălcările care îi erau imputate în aceste decizii erau vechi, prescrise sau nu erau grave ori fuseseră corectate și întrucât acestea nu fuseseră constatate prin decizii cu autoritate de lucru judecat.
- 28 BCE contestă această critică.
- 29 În această privință, trebuie amintit că, în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1024/2013 și sub rezerva articolului 14 din același regulament, BCE deține competența exclusivă, în temeiul atribuțiilor care îi sunt conferite prin regulamentul menționat, să autorizeze instituțiile de credit cu sediile în statele membre participante la Mecanismul unic de supraveghere și să retragă autorizațiile instituțiilor menționate.
- 30 Potrivit articolului 14 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1024/2013, BCE poate retrage autorizația în cazurile prevăzute în dreptul relevant al Uniunii, din proprie inițiativă, în urma consultărilor cu autoritatea națională competentă din statul membru participant în care are sediul instituția de credit, sau la propunerea acelei autorități naționale competente.
- 31 Pe de altă parte, articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1024/2013 prevede că, în scopul îndeplinirii atribuțiilor care îi sunt conferite în temeiul acestui regulament și în vederea realizării obiectivului de a asigura standarde ridicate de supraveghere, BCE aplică integral dreptul relevant al Uniunii și, în cazul în care acesta cuprinde directive, legislația națională care transpune respectivele directive.
- 32 Rezultă că BCE este obligată, în scopul îndeplinirii atribuției care îi este conferită în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1024/2013, să aplice, pe lângă dispozițiile regulamentului menționat, dispozițiile de drept național care transpun Directiva 2013/36 interpretate în lumina acestei directive.
- 33 Trebuie amintit de asemenea că articolul 18 litera (f) din Directiva 2013/36 prevede că autoritățile competente pot retrage autorizația acordată unei instituții de credit în cazul în care instituția de credit comite una dintre încălcările menționate la articolul 67 alineatul (1) din această directivă.
- 34 Articolul 67 alineatul (1) litera (o) din Directiva 2013/36 vizează ipoteza în care o instituție de credit este găsită vinovată de o încălcare gravă a dispozițiilor naționale adoptate în temeiul Directivei 2005/60.

35 În ceea ce privește măsurile naționale de transpunere a Directivei 2013/36 invocate de AAB Bank, din articolul 70 alineatul (4) din BWG reiese că, atunci când o instituție de credit încalcă printre altele dispozițiile BWG sau ale actelor adoptate pentru aplicarea acesteia, FMA trebuie:

„[...] 3. să revoce autorizația instituției de credit în cazurile în care alte măsuri prevăzute de BWG nu pot asigura funcționarea instituției de credit”.

36 În plus, potrivit articolului 31 alineatul (3) punctul 2 din FM-GwG:

„În cazul neîndeplinirii obligațiilor prevăzute la articolul 34 alineatele (2) și (3) [din FM-GwG], FMA poate [...] revoca autorizația acordată de FMA [...]”

37 Obligațiile prevăzute la articolul 34 alineatele (2) și (3) din FM-GwG urmăresc să transpună dispozițiile referitoare la combaterea spălării banilor din Directiva 2005/60 (devenită Directiva 2015/849) și fac trimitere printre altele la încălcările grave, repetate sau sistematice ale articolului 6 alineatele (1), (2)-(4), (6) și (7), ale articolului 7 alineatul (7), ale articolului 9, ale articolului 23 alineatul (3) și ale articolului 29 din FM-GwG.

38 În speță, BCE a apreciat, în decizia atacată, că reieșea în special din deciziile FMA și din hotărârile instanțelor austriece că AAB Bank nu dispunea de o procedură adecvată de gestionare a riscurilor în scopul prevenirii spălării banilor începând din anul 2010 și cel puțin până în anul 2019, cu încălcarea articolului 39 alineatul (2) din BWG coroborat cu articolul 39 alineatul (2b) punctul 11 din BWG, și că reieșea de asemenea din aceste decizii și hotărâri naționale că AAB Bank a fost găsită vinovată de încălcări grave, repetate sau sistematice ale articolului 6 alineatele (1), (2)-(4), (6) și (7), ale articolului 7 alineatul (7), ale articolului 9, ale articolului 23 alineatul (3) și ale articolului 29 din FM-GwG.

i) Cu privire la argumentul potrivit căruia o instituție de credit trebuie să fi fost găsită vinovată de o încălcare gravă printr-o hotărâre judecătorească recentă și cu autoritate de lucru judecat

39 Trebuie amintit, în primul rând, că FMA este competentă, în temeiul dreptului austriac, să adopte decizii de constatare și de sancționare a unei încălcări a dispozițiilor BWG și ale FM-GwG adoptate pentru punerea în aplicare a Directivei 2005/60 (devenită Directiva 2015/849).

40 Rezultă că FMA poate adopta decizii administrative prin care o instituție de credit este găsită vinovată de o încălcare gravă, repetată sau sistematică, în sensul articolului 34 alineatul (2) din FM-GwG, care transpune articolul 67 alineatul (1) litera (o) din Directiva 2013/36.

41 Potrivit AAB Bank, sancțiunile pentru încălcări grave în sensul articolului 34 alineatul (2) din FM-GwG nu pot fi aplicate decât în temeiul dreptului penal administrativ sau al dreptului penal și trebuie să fie constatate în cadrul unei proceduri jurisdicționale printr-o decizie cu autoritate de lucru judecat.

42 Totuși, pe de o parte, din articolul 39 alineatul (2) din Directiva 2005/60 [devenit articolul 58 alineatul (2) din Directiva 2015/849] rezultă că, în contextul transunerii acestei directive, fără a aduce atingere dreptului statelor membre de a impune sancțiuni penale, statele membre trebuie să prevadă în legislația lor sancțiuni administrative adecvate care pot fi adoptate împotriva instituțiilor de credit care încalcă dispozițiile naționale adoptate în temeiul directivei menționate.

- 43 Astfel, încălcările grave la care se referă articolul 34 alineatul (2) din FM-GwG, interpretat în lumina articolului 39 alineatul (2) din Directiva 2005/60, pot declanșa aplicarea atât a unor sancțiuni penale, cât și a unor sancțiuni administrative, natura sancțiunii (penală sau administrativă) nefiind determinantă pentru a califica încălcarea drept „gravă”.
- 44 Pe de altă parte, în ceea ce privește natura deciziei prin care se constată încălcarea, în ipoteza în care constatarea și sancționarea încălcării dispozițiilor în cauză sunt de competența unei autorități administrative, a considera, astfel cum susține AAB Bank, că săvârșirea unor încălcări grave cu încălcarea acestor dispoziții nu poate fi constatată decât prin hotărâri judecătorești cu autoritate de lucru judecat ar însemna a condiționa aplicarea articolului 31 alineatul (3) punctul 2 din FM-GwG și a articolului 34 alineatele (2) și (3) din FM-GwG de alegerea instituției în cauză de a formula sau nu o acțiune împotriva deciziilor acestei autorități.
- 45 În al doilea rând, din jurisprudența referitoare la actele instituțiilor Uniunii Europene reiese că o decizie care nu a fost atacată de destinatarul său în termen devine definitivă în privința sa (a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 octombrie 2007, Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse/Comisia, T-474/04, EU:T:2007:306, punctul 37, și Hotărârea din 8 mai 2019, Lucchini/Comisia, T-185/18, nepublicată, EU:T:2019:298, punctul 38).
- 46 Rezultă de asemenea din jurisprudența referitoare la actele instituțiilor Uniunii că vinovăția unei persoane acuzate de o încălcare poate fi considerată stabilită definitiv în momentul în care decizia prin care este constatată această încălcare a devenit definitivă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 octombrie 2007, Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse/Comisia, T-474/04, EU:T:2007:306, punctul 76).
- 47 Această jurisprudență trebuie aplicată prin analogie deciziilor autorităților administrative naționale prin care se constată o încălcare a dispozițiilor naționale privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului precum FMA.
- 48 Prin urmare, o instituție de credit poate fi găsită vinovată de încălcări grave în sensul articolului 34 alineatele (2) și (3) din FM-GwG, interpretat în lumina articolului 67 alineatul (1) litera (o) din Directiva 2013/36, în temeiul unor decizii administrative.
- 49 Desigur, astfel cum arată AAB Bank, Curtea a statuat deja că excluderea de pe piață prin decăderea din dreptul la concesiune a unui operator de jocuri de noroc suspectat, pe baza unor indicii doveditoare, de a fi implicat în activități infracționale ar trebui considerată, în principiu, proporțională în raport cu obiectivul de combatere a infracționalității numai dacă se întemeiază pe o hotărâre având autoritate de lucru judecat și care privește o infracțiune suficient de gravă (Hotărârea din 16 februarie 2012, Costa și Cifone, C-72/10 și C-77/10, EU:C:2012:80, punctul 81).
- 50 Cu toate acestea, ținând seama de importanța normelor prudențiale de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, dar și de răspunderea specială a instituțiilor de credit în această privință și de necesitatea de a deduce cât mai rapid consecințele săvârșirii unor încălcări ale acestor norme, este necesar să se considere că o decizie administrativă prin care o instituție de credit este găsită vinovată de încălcări grave ale dispozițiilor naționale adoptate în temeiul Directivei 2005/60 (devenită Directiva 2015/849) în sensul articolului 34 alineatele (2) și (3) din FM-GwG este suficientă pentru a justifica retragerea autorizației.

- 51 Având în vedere cele ce precedă, contrar celor susținute de AAB Bank, nu se poate reproșa BCE că a concluzionat că AAB Bank a fost găsită vinovată de încălcări grave prin decizii care nu sunt jurisdicționale și care nu au autoritate de lucru judecat.
- 52 În plus, trebuie să se sublinieze că rapoartele de audit intern ale AAB Bank nu pot fi considerate suficiente, în sine, pentru a demonstra că această instituție de credit a fost sau nu a fost găsită vinovată de încălcări grave, în măsura în care nu pot fi calificate drept măsuri administrative sau judiciare prin care instituția menționată a fost găsită vinovată de încălcări grave.
- 53 În orice caz, contrar celor susținute de AAB Bank, deși astfel de rapoarte pot fi utilizate, dacă este cazul, pentru a contesta constatările ale BCE care nu se întemeiază pe o decizie definitivă prin care s-a constatat săvârșirea unei încălcări, acestea nu pot fi considerate suficiente pentru a repune în discuție constatările efectuate în decizii administrative și judiciare devenite definitive.
- 54 Pe de altă parte, argumentele AAB Bank referitoare la aprecierea caracterului viabil și durabil al modelului său de întreprindere, la structura de risc a clienților, la renunțarea la operațiunile de fiducie garantate, la caracteristicile auditului său și la numărul comunicărilor BCE privind suspiciuni în privința sa nu sunt susceptibile să repună în discuție faptul că decizia atacată se întemeiază pe decizii definitive prin care ea este găsită vinovată de încălcări grave.
- 55 Același lucru este valabil în ceea ce privește argumentele AAB Bank referitoare la constatările BCE privind proprietarii săi, la implicarea sa în scandalul Odebrecht și privind Meinl Bank Antigua.
- 56 Astfel, aceste argumente privesc considerații de fapt suplimentare ale BCE care nu au legătură cu aplicarea criteriului prevăzut la articolul 34 alineatele (2) și (3) din FM-GwG, interpretat în lumina articolului 67 alineatul (1) litera (o) din Directiva 2013/36, care impune ca instituțiile în cauză să fi fost găsite vinovate de încălcări grave.
- 57 Prin urmare, acestea nu sunt susceptibile să repună în discuție faptul că AAB Bank a fost găsită vinovată de încălcări prin intermediul unor decizii administrative sau judiciare devenite definitive.
- 58 De asemenea, argumentele AAB Bank cu privire la faptul că încălcările constatate sunt vechi sau au fost corectate nu repun în discuție această concluzie.
- 59 Astfel, nici BwG, nici FM-GwG, nici articolul 18 litera (f) sau articolul 67 alineatul (1) litera (o) din Directiva 2013/36 nu impun, pe de o parte, un termen care trebuie respectat pentru a ține seama de deciziile anterioare care stabilesc răspunderea autorilor acestor încălcări și, pe de altă parte, ca astfel de încălcări să nu fie întrerupte sau să existe încă la momentul adoptării unei decizii de retragere a autorizației, mai ales atunci când sunt în discuție, precum în speță, mai multe decizii adoptate într-o perioadă de mai mulți ani.
- 60 Acest lucru este valabil *a fortiori* pentru încălcările constatate cu numai trei sau cinci ani înainte de adoptarea deciziei atacate, astfel de decizii neputând fi considerate vechi.
- 61 În plus, poziția susținută de AAB Bank potrivit căreia anumite încălcări constatate ar fi fost corectate și nu mai pot justifica o retragere a autorizației ar repune în discuție obiectivul de protecție a sistemului bancar european în măsura în care ar permite instituțiilor de credit care au săvârșit încălcări grave să își continue activitățile atât timp cât autoritățile competente nu demonstrează din nou că au săvârșit noi încălcări.

- 62 Pentru același motiv, este necesar să se respingă argumentul potrivit căruia AAB Bank a pus în aplicare alte măsuri de îmbunătățire, printre altele externalizarea auditului intern, îmbunătățirea diverselor proceduri de combatere a spălării banilor începând de la 22 iulie 2019 și implementarea blocării conturilor pentru combaterea spălării banilor.
- 63 Același lucru este valabil în ceea ce privește pretinsa eliminare a deficiențelor privind identificarea beneficiarilor efectivi cu privire la care FMA a fost informată de AAB Bank printr-o scrisoare din 19 martie 2019.
- 64 În plus, din decizia atacată reiese că AAB Bank a fost de asemenea găsită vinovată de încălcări grave mai recent prin decizia din 24 octombrie 2018 a FMA prin care se constată lipsa documentației verificabile în materie de prevenire a spălării banilor în ceea ce privește relațiile sale comerciale, în special cu Meinl Bank Antigua, împotriva căreia aceasta nu a introdus o acțiune.
- 65 De asemenea, astfel cum a arătat BCE în decizia atacată, FMA a constatat în raportul său cu privire la a patra inspecție 22 de deficiențe sau încălcări ale dispozițiilor legale, dintre care unele privind Meinl Bank Antigua.
- 66 Având în vedere cele ce precedă, din moment ce BCE a constatat că prin deciziile administrative și judiciare definitive adoptate între anii 2010 și 2018, AAB Bank a fost găsită, în mai multe rânduri, vinovată de încălcări grave ale dispozițiilor FM-GwG care transpun Directiva 2005/60 (devenită Directiva 2015/849), argumentele AAB Bank potrivit cărora încălcările constatate au fost corectate și potrivit cărora rapoartele de audit intern ar fi confirmat caracterul satisfăcător al îmbunătățirilor aduse nu demonstrează că decizia atacată este afectată de o eroare vădită de apreciere în măsura în care BCE a considerat că AAB Bank a fost găsită vinovată de încălcări grave care justifică retragerea autorizației sale în sensul articolului 31 alineatul (3) punctul 2 din FM-GwG și al articolului 34 alineatele (2) și (3) din FM-GwG, interpretate în lumina articolului 67 alineatul (1) litera (o) din Directiva 2013/36.

ii) Cu privire la incidența eventualei prescripții a încălcărilor grave constatate în deciziile autorităților administrative sau jurisdicționale

- 67 AAB Bank susține că încălcările constatate în raportul FMA cu privire la a patra inspecție nu ar mai fi relevante în măsura în care acestea ar trebui considerate minore sau prescrise în temeiul articolului 36 din FM-GwG, care prevede un termen de prescripție de trei ani, întrucât controlul privea fapte care datează din anul 2014 și anterior.
- 68 Totuși, mai întâi, trebuie amintit că încălcările constatate în raportul FMA cu privire la a patra inspecție nu sunt singurele încălcări grave pe care BCE a întemeiat retragerea autorizației în decizia atacată, astfel încât argumentația AAB Bank, presupunând că este întemeiată, trebuie respinsă ca inoperantă.
- 69 În continuare, o instituție de credit nu se poate prevala de eventuala prescripție a încălcărilor grave de care a fost găsită vinovată printr-o decizie administrativă pentru a demonstra că nu a fost găsită vinovată de asemenea încălcări în scopul retragerii autorizației sale.
- 70 Astfel, din momentul în care o decizie prin care se constată o încălcare devine definitivă, nu se mai pune problema prescripției faptelor aflate la originea deciziei menționate. În consecință, nimic nu împiedică BCE să ia în considerare această decizie definitivă în scopul retragerii autorizației.

71 De altfel, interpretarea susținută de AAB Bank, potrivit căreia o decizie definitivă prin care se constată o încălcare nu ar putea fi luată în considerare în cazul prescrierii faptelor constitutive ale acestei încălcări, ar conduce la condiționarea posibilității de retragere a unei autorizații în cazul unor încălcări grave de durata procedurii administrative care a condus la constatarea acestor încălcări sau de durata procedurii administrative care a condus la adoptarea deciziei de retragere a autorizației și, prin urmare, la repunerea în discuție a efectului util al articolului 14 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1024/2013.

72 Prin urmare, acest argument nu demonstrează că decizia atacată este afectată de o eroare de drept în măsura în care BCE a considerat că AAB Bank a fost găsită vinovată de încălcări grave în sensul articolului 34 alineatele (2) și (3) din FM-GwG.

iii) Cu privire la contestarea faptelor imputate AAB Bank în relațiile sale cu Meinl Bank Antigua

73 AAB Bank contestă constatarea BCE potrivit căreia ea ar fi autorizat sau ar fi efectuat în conturile sale tranzacții ilegale ale Meinl Bank Antigua și ar fi disimulat informații cu privire la această bancă ridicând barierele de combatere a spălării banilor în ceea ce privește conturile menționate.

74 În această privință, BCE a luat în considerare aceste încălcări în special pe baza constatărilor efectuate în decizia FMA din 24 octombrie 2018 din care a dedus că AAB Bank a încălcat articolul 39 alineatul (2) și alineatul (2b) punctele 5 și 11 din BWG, precum și articolul 23 alineatul (3) din FM-GWG.

75 Or, această decizie este definitivă și nu a făcut obiectul unei acțiuni din partea AAB Bank, deși era supusă căilor de atac în fața Bundesverwaltungsgericht (Tribunalul Administrativ Federal).

76 În consecință, argumentul AAB Bank potrivit căruia nu există o constatare definitivă a unei încălcări a obligațiilor sale de control și de documentare și nici a unei alte încălcări sancționate penal prin hotărâre judecătorească nu poate fi admis.

77 În plus, afirmațiile potrivit cărora AAB Bank se limita să transfere pasiv fluxuri de plăți pe care nu le inițiasă în calitate de bancă corespondentă a Meinl Bank Antigua, întrucât a cooperat cu Bundeskriminalamt (Oficiul Federal al Poliției Judiciare, Austria), a blocat conturile în mod voluntar și a transmis FMA datele solicitate referitoare la tranzacțiile privind conturi blocate și informații cu privire la deblocarea legală pentru anumite tranzacții, care urmăresc să reducă gravitatea încălcărilor imputate AAB Bank, nu sunt susceptibile să repună în discuție constatările privind săvârșirea unor încălcări grave din decizia definitivă a FMA luată în considerare de BCE.

78 Prin urmare, aceste argumente nu sunt de natură să demonstreze că decizia atacată este afectată de o eroare vădită de apreciere în măsura în care BCE a considerat că AAB Bank a fost găsită vinovată de încălcări grave în sensul articolului 34 alineatele (2) și (3) din FM-GwG.

iv) Cu privire la contestarea gravității încălcărilor de care AAB Bank a fost găsită vinovată

79 AAB Bank susține în esență că, pentru a fi calificate drept grave în sensul articolului 34 alineatele (2) și (3) din FM-GwG, încălcările ar trebui să depășească nerespectarea unor dispoziții individuale ale legislației de transpunere referitoare la combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului. Or, încălcările de care a fost găsită vinovată potrivit deciziei atacate nu ar putea fi considerate grave.

- 80 În continuare, toate încălcările confirmate prin ordonanța Bundesverwaltungsgericht (Tribunalul Administrativ Federal) din 7 februarie 2019, cu numărul de referință W230 2138107-1, ar fi încălcări minore și nu ar fi fost calificate drept grave sau sistematice de către această instanță.
- 81 În sfârșit, toate criticile cuprinse în raportul FMA cu privire la a patra inspecție ar privi încălcări minore care nu ar putea justifica retragerea autorizației.
- 82 În decizia atacată, BCE a arătat printre altele că din deciziile autorităților naționale competente reiese că AAB Bank a încălcat legislația privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului în mod grav, sistematic și continuu începând din anul 2010, efectuând în același timp tranzacții cu risc ridicat.
- 83 Aceasta a subliniat de asemenea că, având în vedere evaluările cele mai recente ale FMA, AAB Bank continua să încalce grav aceste dispoziții și, prin urmare, să cauzeze un risc semnificativ pentru ea însăși, sectorul financiar austriac și Mecanismul unic de supraveghere.
- 84 În plus, BCE a amintit că, potrivit evaluării FMA, AAB Bank a încălcat legislația privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului în mod grav, repetat și sistematic începând din anul 2010, întrucât nu a adoptat măsuri care să permită remedierea încălcărilor identificate, dând dovadă în același timp de o atitudine necooperantă față de FMA.
- 85 BCE a dedus de aici că AAB Bank a fost găsită vinovată de încălcări grave ale dispozițiilor FM-GwG adoptate în temeiul Directivei 2005/60 (devenită Directiva 2015/849) care justifică retragerea autorizației.
- 86 Având în vedere numeroasele încălcări săvârșite de AAB Bank constatate prin deciziile administrative și jurisdicționale amintite în decizia atacată și la punctul 26 de mai sus, care demonstrează caracterul sistematic, grav și continuu al încălcărilor legislației privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, BCE nu a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a considerat că această bancă a fost găsită vinovată de încălcări grave de către autoritățile competente și de către instanțele austriece în sensul articolului 34 alineatele (2) și (3) din FM-GwG.
- 87 Astfel, după cum a considerat BCE în decizia atacată, din aceste decizii administrative și jurisdicționale reiese că AAB Bank și-a încălcat în mod grav și continuu obligația de a dispune de o structură organizatorică și de o procedură adecvată în materie de prevenire a spălării banilor și de combatere a terorismului și că ea a fost găsită vinovată de încălcări grave ale legislației privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului.
- 88 În special, din moment ce, în deciziile anterioare propunerii FMA de retragere a autorizației, devenite definitive la data deciziei atacate, autoritățile competente au considerat AAB Bank vinovată de încălcări grave ale dispozițiilor naționale de combatere a spălării banilor, gravitatea încălcărilor în cauză nu poate fi contestată în etapa procedurii administrative în fața BCE.
- 89 În plus, având în vedere obiectivul acestor dispoziții de asigurare a protecției pieței bancare europene, nu se poate reproșa BCE că a considerat că încălcările sistematice, grave și continue ale legislației naționale privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului trebuiau calificate drept încălcări grave care justifică retragerea autorizației în sensul articolului 34 alineatele (2) și (3) din FM-GwG și al articolului 67 alineatul (1) litera (o) din Directiva 2013/36.

- 90 În plus, contrar celor susținute de AAB Bank, din decizia atacată, din măsurile adoptate de FMA și din deciziile instanțelor austriece care sunt amintite în această decizie reiese în mod clar că încălcările luate în considerare depășeau nerespectarea unor dispoziții individuale ale legislației de transpunere referitoare la combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului și că acestea nu pot fi calificate drept încălcări minore.
- 91 În consecință, AAB Bank nu a demonstrat că BCE a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a considerat că AAB Bank a fost găsită vinovată de încălcări grave care justifică retragerea autorizației în sensul articolului 34 alineatele (2) și (3) din FM-GwG.
- 92 Prin urmare, prima critică din cadrul primului aspect al primului motiv trebuie respinsă.

2) Cu privire la a doua critică, întemeiată pe încălcarea obligației de motivare și pe necompetența BCE de a constata că presupusele încălcări ale legislației privind combaterea spălării banilor justifică retragerea autorizației

- 93 AAB Bank susține în esență că singurele norme de drept austriac care prevăd retragerea autorizației pentru încălcări grave ale legislației privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului sunt dispozițiile coroborate ale articolului 31 alineatul (3) punctul 2 și ale articolului 34 alineatele (2) și (3) din FM-GwG și că încălcarea legislației privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului nu ar permite retragerea autorizației în temeiul articolului 70 din BWG. Ea consideră că BCE nu s-a întemeiat pe aceste norme și că, în orice caz, nu era competentă să se întemeieze pe aceste norme.
- 94 Ea contestă astfel în esență temeiul juridic invocat în decizia atacată pentru a se considera că încălcările legislației privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului justificau retragerea autorizației în temeiul dreptului austriac.
- 95 Ea deduce de aici că este vorba despre o încălcare a legislației austriece și adaugă că BCE nu poate invoca în mod direct dispozițiile Directivei 2013/36 și nu poate avea competențe de intervenție decât în temeiul dispozițiilor materiale ale dreptului austriac în materie de supraveghere prudentială bancară.
- 96 AAB Bank susține de asemenea în esență că BCE nu și-ar fi îndeplinit obligația de motivare întrucât nu a precizat în decizia atacată dispozițiile naționale privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului care ar fi fost încălcate.
- 97 În această privință, trebuie amintit că, în temeiul articolului 84 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, pe parcursul procesului, invocarea de motive noi este interzisă, cu excepția cazului în care acestea se întemeiază pe elemente de drept și de fapt care au apărut în cursul procedurii.
- 98 Cu toate acestea, un motiv care constituie dezvoltarea unui motiv enunțat anterior, explicit sau implicit, în cererea introductivă și care prezintă o legătură strânsă cu acesta trebuie declarat admisibil.
- 99 Pentru a putea fi privit ca o dezvoltare a unui motiv sau a unei critici enunțate anterior, un nou argument trebuie să prezinte o legătură suficient de strânsă cu motivele sau cu criticile expuse inițial în cererea introductivă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 noiembrie 2009, SGL

Carbon/Comisia, C-564/08 P, nepublicată, EU:C:2009:703, punctele 20-34, și Hotărârea din 16 decembrie 2010, AceaElectrabel Produzione/Comisia, C-480/09 P, EU:C:2010:787, punctul 111).

- 100 În cererea introductivă, AAB Bank a arătat că decizia atacată a fost adoptată cu încălcarea articolului 4 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1024/2013 și a dreptului austriac aplicabil întrucât condițiile prevăzute de acest drept nu ar fi îndeplinite și a dedus că BCE nu era abilitată să îi retragă autorizația.
- 101 Or, argumentele din a doua critică din cadrul primului aspect al primului motiv invocate în replică urmăresc contestarea normelor în temeiul cărora BCE a decis, în decizia atacată, că retragerea autorizației AAB Bank era justificată în temeiul dreptului austriac și demonstrarea faptului că BCE nu s-a întemeiat pe o normă națională care o abilitază să retragă o autorizație în cazul încălcării normelor de combatere a spălării banilor.
- 102 Din moment ce aceste argumente prezintă o legătură strânsă cu argumentele invocate în susținerea primului motiv al cererii introductive, ele trebuie considerate o dezvoltare a acestor argumente și, prin urmare, ca fiind admisibile.
- 103 În această privință, trebuie amintit că, în decizia atacată, BCE a considerat că AAB Bank a încălcat printre altele aceste dispoziții ale BWG și a dedus că erau îndeplinite condițiile de retragere a autorizației prevăzute la articolul 70 alineatul (4) din BWG.
- 104 Aceasta a arătat de asemenea că AAB Bank a încălcat mai multe dispoziții ale FM-GwG referitoare la combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, menționate la punctul 25 de mai sus.
- 105 Or, contrar celor susținute de AAB Bank, nu se poate considera că singurele norme care prevăd retragerea autorizației pentru încălcarea legislației privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului în dreptul austriac sunt dispozițiile coroborate ale articolului 31 alineatul (3) punctul 2 și ale articolului 34 alineatele (2) și (3) din FM-GwG și că încălcarea obligațiilor prevăzute de BWG referitoare la prevenirea riscului de spălare a banilor nu ar putea fi luată în considerare în temeiul articolului 70 alineatul (4) din BWG.
- 106 Astfel, articolul 39 alineatele (2) și (2b) din BWG, despre care BCE a considerat că a fost încălcat de AAB Bank, face referire în mod explicit la riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, iar din articolul 70 alineatul (4) din BWG reiese că încălcările BWG precum încălcările menționate pot justifica retragerea autorizației.
- 107 Din moment ce, în temeiul dreptului austriac, retragerea autorizației este justificată în cazul încălcării obligațiilor prevăzute de BWG și de FM-GwG referitoare la prevenirea riscului de spălare a banilor, iar BCE s-a întemeiat pe aceste dispoziții, argumentele AAB Bank cu privire la lipsa unui temei de abilitare sau la încălcarea articolului 4 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1024/2013 trebuie respinse.
- 108 În orice caz, chiar presupunând că BCE s-a întemeiat pe un temei juridic eronat, trebuie amintit că anularea unei decizii administrative din cauza unui temei juridic eronat nu este justificată în cazul în care o astfel de eroare nu a avut influență determinantă asupra aprecierii făcute de administrație, astfel încât un motiv întemeiat pe alegerea eronată a temeiului juridic trebuie respins în măsura în care are numai un conținut pur formal (Hotărârea din 9 iunie 2015, Navarro/Comisia, T-556/14 P, EU:T:2015:368, punctul 26).

- 109 Or, AAB Bank nu susține că, în speță, alegerea unui temei juridic diferit ar fi putut avea influență asupra aprecierii BCE. În plus, nu rezultă că alegerea unui temei juridic diferit ar fi putut avea influență asupra aprecierii BCE.
- 110 Pe de altă parte, reiese din jurisprudență, pe de o parte, că motivarea impusă la articolul 296 TFUE trebuie să fie adaptată naturii actului în cauză și trebuie să menționeze în mod clar și neechivoc raționamentul instituției care a emis actul, astfel încât să dea posibilitatea persoanelor interesate să ia cunoștință de temeiurile măsurii luate, iar instanței competente să își exercite controlul și, pe de altă parte, că cerința de motivare trebuie apreciată în funcție de împrejurările cauzei, în special de conținutul actului în cauză, de natura motivelor invocate și de interesul de a primi explicații propriu destinatarului actului sau altor persoane vizate în mod direct și individual de acesta. În special, nu este obligatoriu ca motivarea să specifice toate elementele de fapt și de drept pertinente, având în vedere că problema dacă motivarea unui act respectă condițiile impuse la articolul 296 TFUE trebuie să fie apreciată nu numai prin prisma modului de redactare, ci și în raport cu contextul său, precum și cu ansamblul normelor juridice care reglementează materia respectivă (a se vedea Hotărârea din 16 mai 2017, Landeskreditbank Baden-Württemberg/BCE, T-122/15, EU:T:2017:337, punctele 123 și 124 și jurisprudența citată).
- 111 Or, contrar celor afirmate de AAB Bank, BCE nu a încălcat obligația de motivare, întrucât dispozițiile BWG și ale FM-GwG încălcate de AAB Bank și dispozițiile BWG care prevăd retragerea autorizației sunt menționate în decizia atacată, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 25 de mai sus.
- 112 Prin urmare, a doua critică din cadrul primului aspect al primului motiv este nefondată.
- 113 Având în vedere cele ce precedă, primul aspect al primului motiv trebuie respins.

b) Cu privire la al doilea aspect al primului motiv, întemeiat în esență pe încălcarea dispozițiilor de transpunere a articolului 18 litera (f) din Directiva 2013/36 în măsura în care AAB Bank ar fi aplicat măsurile în materie de guvernare cerute de autoritățile competente în conformitate cu dispozițiile naționale de transpunere a articolului 74 din această directivă în sensul articolului 67 alineatul (1) litera (d) din directiva menționată

- 114 Potrivit AAB Bank, condițiile prevăzute la articolul 18 litera (f) din Directiva 2013/36 și la articolul 67 alineatul (1) litera (d) din directiva menționată, astfel cum au fost transpuse prin articolul 39 alineatele (2) și (2b) din BWG coroborat cu articolul 70 alineatul (4) din BWG, nu erau îndeplinite, din moment ce AAB Bank aplica măsurile în materie de guvernare cerute de autoritățile competente.
- 115 În această privință, din articolul 18 din Directiva 2013/36, transpus prin articolul 70 alineatul (4) din BWG, reiese că autoritățile competente pot retrage autorizația acordată unei instituții de credit în cazul în care instituția de credit nu aplică măsurile în materie de guvernare cerute de autoritățile competente, în conformitate cu dispozițiile naționale de transpunere a articolului 74 din această directivă.
- 116 Articolul 74 din Directiva 2013/36, intitulat „Guvernarea internă și planuri de redresare și rezoluție”, are următorul cuprins:

„(1) Instituțiile aplică măsuri solide în materie de guvernare, care includ o structură organizatorică clară cu linii de responsabilitate bine definite, transparente și coerente, procese

eficace de identificare, gestionare, monitorizare și raportare a riscurilor la care sunt sau pot fi expuse, mecanisme adecvate de control intern, inclusiv proceduri administrative și contabile riguroase, precum și politici și practici de remunerare care să promoveze și să fie în concordanță cu o gestionare adecvată și eficace a riscurilor [...]"

- 117 În ceea ce privește dispozițiile de transpunere a articolului 74 din Directiva 2013/36, articolul 39 alineatul (2) din BWG prevede că:

„Instituțiile de credit trebuie să dispună de mecanisme administrative, contabile și de control pentru identificarea, evaluarea, gestionarea și monitorizarea riscurilor care decurg din operațiuni și din tranzacții bancare, precum și din politica și din practicile lor de remunerare. Aceste mecanisme trebuie să fie proporționale cu tipul, întinderea și complexitatea operațiunilor bancare efectuate. Structura organizatorică, precum și mecanismele administrative, contabile și de control trebuie să fie înregistrate într-o formă scrisă și comprehensibilă. În măsura posibilului, mecanismele de administrare, de contabilitate și de control trebuie de asemenea să identifice riscurile care decurg din tranzacțiile și din operațiunile bancare, precum și riscurile care decurg din politica și din practicile de remunerare care ar putea apărea eventual. Structura organizatorică trebuie să prevină conflictele de interese și de competențe prin stabilirea unor delimitări în organizarea structurii și a unor proceduri care să fie adaptate activităților instituției de credit. Caracterul adecvat al acestor proceduri și aplicarea lor trebuie examinate de unitatea de audit intern cel puțin o dată pe an.”

- 118 Potrivit articolului 39 alineatul (2b) din BWG:

„În special, procedurile menționate la alineatul (2) trebuie să includă următoarele elemente: 1. riscul de credit și riscul de contraparte, 2. riscul de concentrare, 3. riscul de piață, 4. riscul efectului de levier excesiv, 5. riscul operațional, 6. riscul din securitizare, 7. riscul de lichiditate, 8. riscul de rată a dobânzii care rezultă din tranzacții neacoperite deja de nr. 3, 9. riscul rezidual al tehnicilor de diminuare a riscului de credit, 10. riscurile legate de mediul macroeconomic, 11. riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, 12. riscul legat de modelul economic al instituției ținând seama de efectele strategiei de diversificare, 13. rezultatele simulărilor de criză în cazul instituțiilor care aplică abordări interne și 14. riscul sistemic [...] ale unei instituții.”

- 119 Articolul 42 din BWG prevede de asemenea în esență obligația de a institui un organ de audit intern, în timp ce articolul 44 din BWG impune în esență instituțiilor de credit să își prezinte situațiile financiare anuale auditate după șase luni de la încheierea exercițiului financiar.

- 120 În speță, BCE a considerat că AAB Bank a încălcat dispozițiile naționale de transpunere a articolului 74 din Directiva 2013/36 menționată, în special articolul 39 alineatele (2), (2b) și (5), articolul 42 și articolul 44 alineatul (1) din BWG și, în consecință, că a săvârșit și săvârșea încă încălcări care justificau retragerea autorizației în temeiul articolului 70 alineatul (4) din BWG.

- 121 În special, aceasta a arătat că decizia de retragere a autorizației AAB Bank privind inițierea activității unei instituții de credit se întemeia printre altele pe încălcarea obligației de a dispune de o guvernare internă care să permită o bună gestionare a riscului, precum și pe încălcarea obligației de a furniza informații corecte către FMA și a obligației de a dispune de un mecanism de audit intern, de proceduri de contabilitate internă adecvate, de un sistem adecvat de documentare internă și de o procedură de gestionare adecvată a riscului de concentrare.

122 În susținerea concluziilor sale privind încălcarea dispozițiilor naționale de transpunere a articolului 74 din Directiva 2013/36, BCE s-a întemeiat printre altele:

- pe ordinul formal din 19 august 2015 al FMA prin care AAB Bank este obligată să se asigure că funcția sa de audit intern încheie planul anual de audit în termen și prin care se constată că funcția de audit intern nu a finalizat planurile de audit, încălcând astfel articolul 42 din BWG (de transpunere a articolului 74 din Directiva 2013/36);
- pe ordinul formal din 17 mai 2016 al FMA prin care AAB Bank este obligată să pună în aplicare planuri adecvate de gestionare a continuității activității (BCM) și prin care se constată că BCM era inadecvat în perioada cuprinsă între anii 2013 și 2016, ceea ce ar constitui o încălcare a articolului 39 alineatele (2), (2b) și (5) din BWG (de transpunere a articolului 74 din Directiva 2013/36);
- pe ordinul formal din 1 iulie 2016 al FMA prin care AAB Bank este obligată să prezinte situațiile sale anuale auditate din anul 2015 și prin care se constată că aceasta nu a prezentat situațiile auditate în timp util, și anume la 30 iunie 2016, și, în consecință, a încălcat articolul 44 alineatul (1) din BWG;
- pe ordinul formal din 6 septembrie 2016 al FMA prin care AAB Bank este obligată să asigure o documentare completă și comprehensibilă a dosarelor sale de credit și prin care se constată că, în perioada cuprinsă între anii 2013 și 2016, procesele sale de credit (în special rapoartele anuale și tratarea împrumuturilor problematice) nu au fost documentate în mod comprehensibil, cu încălcarea articolului 39 alineatele (2) și (2b) punctul 1 din BWG (de transpunere a articolului 74 din Directiva 2013/36);
- pe ordinul formal din 17 iulie 2017 al FMA prin care AAB Bank este obligată să aloce resurse suficiente funcției sale de audit intern și prin care se constată că funcția de audit intern nu a fost încă finalizată cu încălcarea articolului 42 din BWG (de transpunere a articolului 74 din Directiva 2013/36);
- pe ordinul formal din 31 ianuarie 2018 al FMA prin care AAB Bank este obligată să se asigure ca, la încheierea contractelor, documentația relevantă să fie adecvată (și anume sub formă scrisă și completă) și prin care se constată că, în perioada cuprinsă între anii 2015 și 2017, AAB Bank a încheiat în mai multe rânduri tranzacții comerciale, în pofida faptului că contractele relevante erau fie incorecte, fie incomplete, sau, în anumite cazuri, nu exista niciun contract scris, cu încălcarea articolului 39 alineatul (2) din BWG (de transpunere a articolului 74 din Directiva 2013/36);
- pe ordinul formal din 5 septembrie 2018 al FMA prin care AAB Bank este obligată să instituie proceduri contabile adecvate și în timp util și prin care se constată că, în perioada cuprinsă între anii 2017 și 2018, procedurile sale contabile nu garantau că contabilitatea sa și, în consecință, și rapoartele sale de supraveghere erau actualizate, cu încălcarea articolului 39 alineatul (2) și alineatul (3) punctul 6 din BWG (de transpunere a articolului 74 din Directiva 2013/36);
- pe ordinul formal din 24 octombrie 2018 al FMA prin care AAB Bank este obligată să se asigure că toate tranzacțiile sale comerciale și relația sa comercială cu Meinl Bank Antigua sunt documentate în mod comprehensibil și prin care se constată că documentația sa internă, inclusiv documentația referitoare la combaterea spălării banilor, era atât de inadecvată încât funcția de audit intern, gestionarul de riscuri și persoana responsabilă de combaterea spălării

banilor nu erau în măsură să își exercite funcțiile de control, cu încălcarea articolului 39 alineatul (2) și alineatul (2b) punctele 5 și 11 din BWG, de transpunere a articolului 74 din Directiva 2013/36, precum și a articolului 23 alineatul (3) din FM-GwG;

- pe ordinul formal din 3 decembrie 2018 al FMA prin care AAB Bank este obligată să se asigure că o pondere de risc corectă era aplicată tuturor posturilor din bilanț și prin care se constată că, în perioada cuprinsă între anii 2017 și 2018, procedurile sale interne nu au permis să se garanteze că toate activele sale – în special în ceea ce privește tranzacțiile care nu sunt standard – erau ponderate în mod corect, cu încălcarea articolului 39 alineatul (2) din BWG (de transpunere a articolului 74 din Directiva 2013/36).

123 Al doilea aspect al primului motiv, prin care se urmărește contestarea acestor constatări și a concluziei care a fost trasă din acestea, este structurat în jurul a două critici.

1) Cu privire la prima critică, întemeiată pe încălcarea articolului 74 din Directiva 2013/36, astfel cum a fost transpus prin articolul 39 alineatele (2) și (2b) din BWG, în măsura în care aceste articole ar fi fost aplicate riscurilor legate de combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului

124 AAB Bank susține în esență că articolul 74 din Directiva 2013/36 privește obligațiile referitoare la măsurile în materie de guvernare în vederea prevenirii riscurilor financiare și că, astfel, articolul 39 alineatele (2) și (2b) din BWG ar trebui interpretat în sensul că numai o structură de risc inadecvată în ceea ce privește riscurile financiare, iar nu o structură inadecvată în ceea ce privește combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, ar permite aplicarea unor măsuri de supraveghere precum retragerea autorizației în conformitate cu articolul 70 alineatul (4) din BWG.

125 Ea deduce de aici că BCE a săvârșit o eroare de drept atunci când a întemeiat decizia atacată pe o încălcare a articolului 74 din Directiva 2013/36 transpus prin articolul 39 alineatele (2) și (2b) din BWG care decurge din caracterul inadecvat al măsurilor de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, iar nu din caracterul inadecvat al măsurilor în materie de guvernare în vederea prevenirii riscurilor financiare.

126 În această privință, este suficient să se constate că din decizia atacată reiese că BCE a constatat o încălcare a articolului 39 alineatele (2), (2b) și (5), a articolului 42 și a articolului 44 alineatul (1) din BWG întemeindu-se printre altele pe încălcarea obligației de a dispune de o guvernare internă care să permită o bună gestionare a riscului, a obligației de a furniza informații corecte către FMA și a obligației de a dispune de un mecanism de audit intern, de proceduri de contabilitate internă adecvate, de un sistem adecvat de documentare internă și de o procedură de gestionare adecvată a riscului de concentrare.

127 Prin urmare, contrar celor pretinse de AAB Bank, nu se poate reproșa BCE că a constatat o încălcare a acestor dispoziții ale BWG care decurge din caracterul inadecvat al măsurilor de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, întrucât ea a dedus această încălcare printre altele din caracterul inadecvat al măsurilor în materie de guvernare.

128 De altfel, articolul 39 alineatul (2b) din BWG precizează că procedurile adecvate de care trebuie să dispună instituțiile de credit în temeiul articolului 39 alineatul (2) din BWG trebuie să cuprindă măsurile adecvate împotriva riscului de spălare a banilor și de finanțare a terorismului.

129 Prin urmare, aceste argumente ale AAB Bank nu demonstrează că BCE ar fi săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat că ea nu a aplicat măsurile în materie de guvernanză cerute de autoritățile competente, în conformitate cu dispozițiile BWG de transpunere a articolului 74 din această directivă.

130 Rezultă că argumentul potrivit căruia AAB Bank dispunea de o organizare pentru prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului care nu era insuficientă și fusese îmbunătățită trebuie de asemenea respins ca fiind lipsit de relevanță.

131 Prin urmare, prima critică din cadrul celui de al doilea aspect al primului motiv trebuie respinsă.

2) Cu privire la a doua critică, întemeiată pe încălcarea articolului 67 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2013/36, astfel cum a fost transpus în dreptul austriac, în măsura în care AAB Bank nu încălca legislația privind măsurile în materie de guvernanză la data deciziei atacate

132 AAB Bank afirmă în esență că, la data deciziei atacate, ea aplica măsurile în materie de guvernanză cerute de autoritățile competente și că auditul său intern era adecvat, dar și că nu este adevărat că existau încălcări ale obligațiilor sale referitoare la contabilitate, la controlul și la depunerea conturilor, la guvernanză, la gestionarea riscului, la sistemul de documentare internă și contractuală și la gestionarea dosarelor de credite.

133 În primul rând, AAB Bank susține că unele dintre aceste încălcări sunt prea vechi și au fost eliminate în anul 2016 sau, începând din anul 2017, corectate ori de asemenea că ea a făcut progrese considerabile în aceste domenii, astfel cum ar confirma printre altele rapoartele sale de audit din anul 2019, dar și că deficiențele reziduale aferente acestor încălcări puteau fi ameliorate.

134 Totuși, argumentul AAB Bank nu poate fi admis. Astfel, interpretarea potrivit căreia încălcări anterioare sau care au fost atenuate nu ar putea justifica retragerea autorizației nu reiese nici din textul articolului 67 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2013/36, nici din articolul 70 alineatul (4) din BWG.

135 În plus, o asemenea interpretare ar repune în discuție obiectivul de protecție a sistemului bancar european în măsura în care ar permite instituțiilor de credit care nu au aplicat măsurile în materie de guvernanză cerute de autoritățile competente să își continue activitățile atât timp cât autoritățile competente nu demonstrează din nou că acestea au săvârșit noi încălcări.

136 Acest lucru este valabil *a fortiori* pentru încălcările săvârșite cu numai trei sau cinci ani înainte de adoptarea deciziei atacate.

137 În al doilea rând, AAB Bank contestă existența încălcărilor obligațiilor sale constatate în decizia atacată, susținând că acestea nu sunt sistemice, flagrante sau grave.

138 Totuși, din articolul 18 litera (f) din Directiva 2013/36, din articolul 67 alineatul (1) litera (d) din această directivă sau din dispozițiile de transpunere a acestor articole nu reiese că încălcările vizate de aceste dispoziții trebuie să fie grave, flagrante sau sistemice pentru a justifica retragerea autorizației.

139 Astfel, BCE nu a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a considerat că AAB Bank a încălcat dispozițiile BWG de transpunere a articolului 74 din directiva menționată fără a dovedi că aceste încălcări erau grave, flagrante sau sistemice.

- 140 În al treilea rând, AAB Bank susține în esență că auditul său intern nu este lipsit de personal, dispune de resurse financiare suficiente și că își îndeplinește atribuțiile în mod regulat și fără ca banca să exercite presiuni ilicite asupra sa.
- 141 Totuși, trebuie amintit că FMA este competentă, în temeiul dreptului austriac, să adopte decizii de constatare și de sancționare a unei încălcări a dispozițiilor BWG de transpunere a articolului 74 din Directiva 2013/36.
- 142 Rezultă că FMA poate adopta decizii administrative prin care să constate că o instituție nu aplică măsurile în materie de guvernanză cerute de autoritățile competente, în conformitate cu dispozițiile BWG de transpunere a articolului 74 din această directivă.
- 143 În plus, din jurisprudența adoptată în legătură cu actele instituțiilor Uniunii reiese că o decizie care nu a fost atacată de destinatarul său în termen devine definitivă în privința sa (a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 octombrie 2007, Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse/Comisia, T-474/04, EU:T:2007:306, punctul 37, și Hotărârea din 8 mai 2019, Lucchini/Comisia, T-185/18, n republicată, EU:T:2019:298, punctul 38).
- 144 Rezultă de asemenea din jurisprudența adoptată în legătură cu actele instituțiilor Uniunii că vinovăția unei persoane acuzate de o încălcare poate fi considerată stabilită definitiv în momentul în care decizia prin care este constatată această încălcare a devenit definitivă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 octombrie 2007, Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse/Comisia, T-474/04, EU:T:2007:306, punctul 76).
- 145 Această jurisprudență trebuie aplicată, prin analogie, deciziilor autorităților administrative naționale prin care se constată o încălcare a dispozițiilor naționale referitoare la guvernanză instituțiilor de credit.
- 146 Astfel, se poate constata că o instituție de credit nu a aplicat măsurile în materie de guvernanză cerute de autoritățile competente, în conformitate cu dispozițiile BWG de transpunere a articolului 74 din această directivă în decizii administrative anterioare definitive.
- 147 În consecință, argumentele AAB Bank nu sunt de natură să repună în discuție caracterul inadecvat al auditului său intern constat în decizii administrative anterioare definitive pe care BCE s-a întemeiat în decizia atacată.
- 148 Prin urmare, trebuie respins argumentul potrivit căruia, la data deciziei atacate, AAB Bank aplica măsurile în materie de guvernanză cerute de autoritățile competente, iar auditul său intern era adecvat și nu încălca obligațiile sale referitoare la ținerea contabilității, la audit și la depunerea conturilor, la guvernanză, la gestionarea riscului, la sistemul de documentare internă și contractuală și la gestionarea dosarelor de credite.
- 149 În plus, trebuie să se sublinieze că rapoartele de audit intern ale AAB Bank nu pot fi considerate suficiente, în sine, pentru a demonstra că această instituție de credit a aplicat sau nu a aplicat măsurile în materie de guvernanză cerute de autoritățile competente, în conformitate cu dispozițiile BWG de transpunere a articolului 74 din Directiva 2013/36.

- 150 Deși astfel de rapoarte pot fi utilizate, dacă este cazul, pentru a contesta constatări ale BCE care nu se întemeiază pe o decizie definitivă prin care s-a constatat săvârșirea unei încălcări, acestea nu pot fi considerate suficiente pentru a repune în discuție constatările efectuate în decizii administrative devenite definitive.
- 151 În al patrulea rând, AAB Bank admite că au existat în mai multe rânduri încălcări ale dispozițiilor referitoare la expunerile mari, dar arată că acestea se explică prin recalcularea rezervelor. În opinia sa, reducerea fondurilor proprii care rezultă din recalcularea rezervelor ar fi condus la încălcarea dispoziției referitoare la expunerile mari. În plus, aceste încălcări ar fi fost deja acoperite printr-o majorare a penalităților în sensul articolului 97 din BWG.
- 152 Totuși, AAB Bank nu contestă faptul că a săvârșit încălcări ale dispozițiilor referitoare la expunerile mari și se limitează la a încerca să le justifice.
- 153 În plus, faptul că aceste încălcări au determinat deja majorări ale penalităților nu repune în discuție faptul că au fost săvârșite și, prin urmare, că pot justifica retragerea autorizației.
- 154 În al cincilea rând, AAB Bank susține că BCE ar fi trebuit să aplice articolul 70 alineatul (4) din BWG și articolul 31 alineatul (1) din FM-GwG în temeiul cărora această autoritate trebuie să adopte toate măsurile necesare și adecvate pentru a se asigura că exploatarea comercială a entităților supuse controlului rămâne compatibilă cu FM-GwG.
- 155 Astfel, FMA ar fi trebuit să respecte cele trei etape ale procedurii de supraveghere prevăzute la articolul 70 alineatul (4) din BWG și să încerce să remedieze presupusa neconformitate cu normele de supraveghere prudențială prin intermediul unor recomandări concrete, printr-un avertisment privind o penalitate cu titlu cominatoriu și ulterior, în caz de eșec, printr-o interdicție de desfășurare a activității, și să nu retragă autorizația decât dacă alte măsuri prevăzute de BWG nu puteau asigura buna funcționare a instituției de credit.
- 156 Or, nici BCE, nici FMA nu ar fi demonstrat îndeplinirea acestor condiții prealabile retragerii autorizației, iar expunerea măsurilor naționale adoptate anterior retragerii autorizației care figurează în decizia atacată nu ar dovedi că etapele prevăzute de dreptul austriac ar fi fost respectate.
- 157 În speță, trebuie să se constate că, contrar celor susținute de AAB Bank, decizia atacată a fost precedată de măsuri de supraveghere prudențială care au vizat aceleași deficiențe precum cele care motivează retragerea autorizației.
- 158 Astfel, după cum se arată în decizia atacată, începând din anul 2015, FMA a adoptat printre altele 24 de măsuri de supraveghere formale, dintre care 17 ordine formale prin care se urmărea restabilirea conformității legale în ceea ce privește deficiențele din cadrul combaterii spălării banilor din partea AAB Bank și al combaterii finanțării terorismului, patru sancțiuni în legătură cu guvernanta internă și încălcările legislației privind prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului, precum și numeroase măsuri de supraveghere prudențială.
- 159 Rezultă că această argumentație a AAB Bank este neîntemeiată în fapt.
- 160 Prin urmare, a doua critică din cadrul celui de al doilea aspect al primului motiv trebuie respinsă.
- 161 Având în vedere cele ce precedă, al doilea aspect al primului motiv este nefondat.

162 Prin urmare, primul motiv trebuie respins.

2. Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității

163 În susținerea acestui motiv, AAB Bank afirmă că, chiar dacă criticile BCE ar fi întemeiate și suficiente, decizia atacată ar fi disproporționată în măsura în care retragerea autorizației nu era nici necesară, nici adecvată pentru a permite realizarea obiectivelor urmărite.

164 În primul rând, AAB Bank reproșează în esență FMA și BCE că nu au verificat dacă un mijloc mai puțin intruziv decât retragerea autorizației, dintre toate măsurile aflate la dispoziția lor, nu ar fi permis realizarea obiectivului vizat.

165 În al doilea rând, potrivit AAB Bank, decizia atacată nu era adecvată și nici necesară, întrucât a fost adoptată la șapte luni după propunerea FMA de retragere a autorizației, deși ar fi trebuit să fie adoptată într-un termen scurt, iar FMA nu a putut verifica dacă retragerea propusă era în continuare adecvată și necesară.

166 În al treilea rând, AAB Bank afirmă că retragerea autorizației era disproporționată în raport cu obiectivele urmărite.

167 În al patrulea rând, potrivit AAB Bank, retragerea autorizației era de asemenea disproporționată întrucât ar fi avut ca efect distrugerea solidității sale, în detrimentul deponenților, al investitorilor și al contrapărților.

168 În al cincilea rând, AAB Bank consideră că refuzul suspendării executării deciziei atacate era disproporționat având în vedere efectele sale negative asupra posibilităților sale de apărare.

169 BCE contestă aceste argumente.

170 În speță, în decizia atacată, BCE a apreciat în esență că retragerea autorizației AAB Bank era proporțională din moment ce urmărea obiectivul de a pune capăt încălcărilor legii de către AAB Bank și riscurilor care rezultau din acestea pentru sistemul bancar european și că, având în vedere gravitatea acestor încălcări și măsurile deja întreprinse de FMA, nicio altă măsură nu putea permite realizarea acestui obiectiv. Ea a arătat de asemenea că interesul public de protejare a deponenților, a investitorilor și a celorlalți parteneri ai AAB Bank trebuia să prevaleze asupra interesului său și al celui al proprietarilor săi de a continua să dispună de o autorizație.

171 În această privință trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței, principiul proporționalității impune ca actele instituțiilor Uniunii să fie de natură să asigure atingerea obiectivelor legitime urmărite de reglementarea în cauză și să nu depășească limitele a ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective (a se vedea Hotărârea din 16 iunie 2015, Gauweiler și alții, C-62/14, EU:C:2015:400, punctul 67 și jurisprudența citată).

172 În primul rând, astfel cum a arătat BCE, obiectivul urmărit de retragerea autorizației era de a pune capăt încălcărilor legii de către AAB Bank și riscurilor care rezultau din acestea pentru sistemul bancar european, precum și de a proteja deponenții, investitorii și ceilalți parteneri ai AAB Bank.

173 Caracterul legitim al acestor obiective nu este contestat de AAB Bank.

- 174 În ceea ce privește, în al doilea rând, capacitatea deciziei atacate de a asigura atingerea acestor obiective, trebuie să se constate că retragerea autorizației unei instituții de credit, în măsura în care împiedică această instituție să continue să își desfășoare activitățile, este de natură să contribuie la obiectivul de a pune capăt încălcărilor legii și riscurilor care rezultă din acestea pentru sistemul bancar european, precum și la obiectivul de a proteja deponenții, investitorii și ceilalți parteneri ai AAB Bank.
- 175 În această privință, AAB Bank consideră, pe de o parte, că decizia atacată nu era adecvată și nici necesară, întrucât a fost adoptată la șapte luni de la propunerea FMA de retragere a autorizației, și că FMA nu a putut verifica dacă retragerea propusă era în continuare adecvată și necesară.
- 176 Desigur, astfel cum subliniază AAB Bank, din articolul 81 alineatul (1) din Regulamentul nr. 468/2014 reiese că BCE evaluează fără întârzieri nejustificate proiectul de decizie de retragere.
- 177 Totuși, trecerea unui termen de șapte luni între propunerea FMA de decizie de retragere a autorizației și adoptarea deciziei atacate nu demonstrează că decizia atacată nu era necesară pentru realizarea obiectivelor urmărite.
- 178 De altfel, acest termen este, în speță, rezonabil ținând seama de faptul că BCE a trebuit să studieze proiectul FMA de decizie de retragere a autorizației, care era voluminos, pentru a aprecia dacă era justificat și să analizeze cele 12 scrisori de observații suplimentare depuse de AAB Bank, de asemenea voluminoase, după ascultarea acestora.
- 179 În plus, faptul că FMA nu a examinat din nou aspectul dacă retragerea autorizației era încă necesară după șapte luni nu este relevant, întrucât numai BCE este competentă să aprecieze această necesitate.
- 180 Pe de altă parte, potrivit AAB Bank, retragerea autorizației era inadecvată având în vedere obiectivele urmărite, întrucât efectele sale juridice reziduale au determinat în mod paradoxal abandonarea oricărei supravegheri și renunțarea la combaterea spălării banilor.
- 181 Totuși, acest argument nu demonstrează lipsa necesității deciziei atacate.
- 182 Astfel, întrucât a împiedicat-o să își continue activitățile operaționale, retragerea autorizației AAB Bank a pus capăt încălcării obligațiilor sale referitoare la combaterea spălării banilor.
- 183 Prin urmare, în al treilea rând, trebuie să se verifice dacă argumentele AAB Bank demonstrează că decizia atacată a depășit limitele a ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor urmărite.
- 184 În această privință, AAB Bank susține, *primo*, că măsuri alternative mai puțin intruzive, precum somații, amenzi sau comunicări publice, ar fi permis atingerea obiectivului de restabilire a legalității.
- 185 Totuși, trebuie să se constate că, astfel cum reiese din decizia atacată, în pofida adoptării de către FMA a unui număr mare de somații și de sancțiuni începând din anul 2010 în privința AAB Bank, aceasta din urmă nu a adoptat măsuri corective satisfăcătoare pentru a se conforma cerințelor legale impuse de reglementarea aplicabilă.
- 186 Prin urmare, BCE nu a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a considerat că alte măsuri nu erau de natură să atingă obiectivele urmărite.

- 187 Pentru același motiv, argumentele potrivit cărora încălcările obligațiilor de către AAB Bank erau vechi și încetaseră la data deciziei atacate nu erau suficient de grave și ar fi putut fi corectate, întrucât ea lucrează în permanență la respectarea normelor prudențiale, sau potrivit cărora retragerea autorizației ar fi putut interveni mai târziu nu demonstrează că BCE a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a considerat că retragerea autorizației era singura măsură de natură să atingă obiectivele urmărite.
- 188 Nici argumentul potrivit căruia măsurile ar fi trebuit să fie adoptate anterior deciziei atacate în temeiul formulării specifice a principiului proporționalității în dreptul austriac la articolul 70 alineatul (4) din BWG nu poate fi admis, întrucât astfel de măsuri au fost efectiv adoptate anterior de FMA și nu au permis restabilirea legalității în sensul alineatului (1) al acestei dispoziții.
- 189 Același lucru este valabil în ceea ce privește argumentul AAB Bank potrivit căruia încetarea voluntară, deși provizorie, a activităților sale bancare sau decizia de a proceda la lichidarea sa imediată și de a-i restitui ulterior autorizația după o perioadă de tranziție de 18 luni ar fi redus presupusele riscuri fără să fie necesară retragerea autorizației.
- 190 Astfel, o încetare provizorie a activităților AAB Bank cu menținerea autorizației nu ar fi permis să se pună capăt încălcărilor imputate în mod definitiv, întrucât acestea ar fi putut să reapară după reluarea activităților sale.
- 191 De asemenea, restituirea autorizației AAB Bank după o perioadă de tranziție de 18 luni nu ar fi putut împiedica producerea în continuare a unor încălcări în această perioadă.
- 192 În plus, astfel cum subliniază BCE, soluția de autolichidare a AAB Bank sau încetarea activităților sale bancare nu erau de natură să atingă obiectivul urmărit, întrucât BCE sau FMA nu ar fi putut să o constrângă să finalizeze lichidarea sau să nu își reia activitățile bancare prin alte măsuri decât retragerea autorizației sale dacă AAB Bank ar fi decis să își reia activitățile.
- 193 *Secundo*, potrivit AAB Bank, retragerea autorizației era de asemenea disproportională, întrucât BCE nu evaluase în mod corect consecințele reale ale deciziei sale. Or, retragerea autorizației ar fi avut ca efect distrugerea solidității AAB Bank, în detrimentul deponenților, al investitorilor și al contrapărților. Astfel, lichidarea băncii ar fi avut ca efect distrugerea încrederii consumatorilor în sistemul financiar austriac și, prin urmare, obiectivele urmărite se loveau de efectele grave induse de măsura adoptată asupra situației AAB Bank.
- 194 În special, BCE nu ar fi anticipat că retragerea autorizației ar declanșa exigibilitatea depozitelor și, pe cale de consecință, insolvența pentru neplată. BCE nu ar fi avut în vedere nici faptul că FMA ar deduce din retragerea autorizației, fără alte condiții, revocarea comitetului executiv și înlocuirea sa cu lichidatori în calitate de reprezentanți exclusivi ai organelor băncii.
- 195 Totuși, trebuie să se arate că, având în vedere obiectivul de restabilire a legalității și riscurile pe care încălcările imputate AAB Bank le prezintă pentru sistemul bancar, pentru creditorii, pentru clienții și pentru partenerii săi, nu se poate reproșa BCE că nu a decis să nu îi retragă autorizația cu unicul scop de a evita insolvența și lichidarea acestei instituții de credit.
- 196 Astfel, având în vedere încălcările constatate și obiectivele urmărite prin decizia atacată, consecințele deciziei atacate asupra situației AAB Bank nu depășeau limitele necesare pentru realizarea obiectivelor urmărite.

- 197 De altfel, trebuie să se constate că, astfel cum rezultă din decizia atacată, încălcările imputate AAB Bank aveau de asemenea ca efect să afecteze soliditatea acesteia, în detrimentul deponenților, al investitorilor și al contrapărților, și să distrugă încrederea consumatorilor în piața bancară.
- 198 *Tertio*, AAB Bank consideră că refuzul de a suspenda aplicarea imediată a deciziei atacate era disproporționat în măsura în care BCE nu a luat în considerare efectele negative ale retragerii autorizației și ale executării acesteia asupra dreptului său la apărare.
- 199 Totuși, din moment ce AAB Bank a fost în măsură să introducă o acțiune împotriva deciziei atacate, precum și proceduri de măsuri provizorii, refuzul BCE de a suspenda aplicarea imediată a deciziei atacate nu a avut efecte negative asupra dreptului său la apărare și nici nu a depășit limitele necesare pentru realizarea obiectivelor urmărite.
- 200 Având în vedere cele ce precedă, BCE nu a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a considerat că decizia atacată era proporțională.
- 201 Prin urmare, al doilea motiv trebuie respins.

3. Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 34 din Regulamentul nr. 468/2014, interpretat în lumina dreptului la protecție jurisdicțională efectivă care decurge din refuzul BCE de a suspenda aplicarea deciziei atacate

- 202 În susținerea acestui motiv, AAB Bank arată în esență că refuzul de a admite cererea de suspendare a aplicării deciziei atacate era contrar articolului 34 din Regulamentul nr. 468/2014 și dreptului la protecție jurisdicțională efectivă, dar și că nu era justificat în lipsa urgenței.
- 203 Potrivit AAB Bank, dreptul la protecție jurisdicțională efectivă presupunea ca BCE să suspende executarea deciziei atacate până la adoptarea unei hotărâri cu privire la o acțiune formulată împotriva acestei decizii, întrucât o astfel de măsură urma să cauzeze un prejudiciu ireparabil și să determine înlocuirea conducerii sale cu lichidatori în calitate de reprezentanți exclusivi ai organelor băncii, fără ca aceasta să poată solicita în prealabil controlul legalității deciziei atacate cel puțin pe calea măsurilor provizorii.
- 204 AAB Bank adaugă că norma privind aplicarea imediată a deciziilor de retragere a autorizației trebuie considerată contrară drepturilor fundamentale întrucât nu permite o protecție jurisdicțională efectivă a destinatarilor deciziilor de retragere a autorizației din cauza domeniului de aplicare al acestor decizii și a caracterului limitat al protecției jurisdicționale provizorii la nivel european.
- 205 În această privință, trebuie amintit că articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene prevede că orice persoană are dreptul la o cale de atac efectivă și la un proces echitabil.
- 206 În plus, s-a statuat deja că imposibilitatea de a acorda măsuri provizorii nu este compatibilă cu principiul general al dreptului la protecție jurisdicțională completă și efectivă pe care justițiabilii îl au în temeiul dreptului Uniunii (a se vedea în acest sens Ordonanța din 3 mai 1996, Germania/Comisia, C-399/95 R, EU:C:1996:193, punctul 46).
- 207 Totuși, reiese de asemenea din jurisprudență că existența condițiilor de admisibilitate sau de fond nu este, ca atare, contrară dreptului la protecție jurisdicțională efectivă (a se vedea prin analogie Hotărârea din 13 martie 2007, Unibet, C-432/05, EU:C:2007:163, punctul 73, Hotărârea din

3 octombrie 2013, Inuit Tapiriit Kanatami și alții/Parlamentul și Consiliul, C-583/11 P, EU:C:2013:625, punctele 98 și 106, și Ordonanța din 19 iunie 1995, Kik/Consiliul și Comisia, T-107/94, EU:T:1995:107, punctul 39).

- 208 Nu este mai puțin adevărat că astfel de condiții nu trebuie să facă acțiunile, în practică, excesiv de dificile sau imposibile (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 16 decembrie 1976, Rewe-Zentralfinanz și Rewe-Zentral, 33/76, EU:C:1976:188, punctul 5, Hotărârea din 26 ianuarie 2010, Transportes Urbanos y Servicios Generales, C-118/08, EU:C:2010:39, punctul 31, și Hotărârea din 12 decembrie 2013, Test Claimants in the Franked Investment Income Group Litigation, C-362/12, EU:C:2013:834, punctul 32).
- 209 Pe de altă parte, în temeiul articolului 34 din Regulamentul nr. 468/2014, fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 278 TFUE și articolului 24 alineatul (8) din Regulamentul nr. 1024/2013, BCE poate decide ca aplicarea unei decizii în materie de supraveghere să fie suspendată.
- 210 În speță, în primul rând, trebuie să se constate că, contrar afirmațiilor AAB Bank, refuzul de a suspenda aplicarea imediată a deciziei atacate nu a făcut excesiv de dificilă sau imposibilă cererea, în fața instanței Uniunii, de suspendare cu titlu provizoriu a deciziei atacate sau acțiunea în anulare împotriva acestei decizii pentru controlul legalității acesteia.
- 211 Astfel, pe de o parte, intrarea în lichidare a AAB Bank, intervenită în urma deciziei atacate, nu a împiedicat-o să introducă o acțiune în anulare și o cerere de măsuri provizorii împotriva acestei decizii.
- 212 Pe de altă parte, prin Ordonanța din 20 noiembrie 2019, Anglo Austrian AAB Bank și Belegging-Maatschappij „Far-East”/BCE (T-797/19 R, nepublicată, EU:T:2019:801), președintele Tribunalului a dispus, la cererea reclamantelor, suspendarea executării deciziei atacate la șase zile după adoptarea sa, până la pronunțarea cu privire la cererea lor de măsuri provizorii.
- 213 În al doilea rând, afirmația privind caracterul limitat al protecției jurisdicționale provizorii la nivel european, în măsura în care urmărește contestarea compatibilității condițiilor privind măsurile provizorii cu dreptul la protecție jurisdicțională efectivă, trebuie, în orice caz, să fie de asemenea respinsă în temeiul jurisprudenței citate la punctul 207 de mai sus.
- 214 În ceea ce privește în special argumentul întemeiat pe caracterul ireversibil sau ireparabil al deciziilor de retragere a autorizației, trebuie să se constate că refuzul de a suspenda efectele unei decizii de retragere a autorizației nu repune în discuție dreptul la protecție jurisdicțională al instituțiilor în cauză.
- 215 Astfel, aplicarea imediată a deciziilor de retragere a autorizației poate fi suspendată, dacă este cazul, în cadrul unei cereri de măsuri provizorii, iar aceasta nu împiedică instituțiile în cauză să introducă o acțiune în anulare împotriva acestor decizii.
- 216 Prin urmare, AAB Bank ar fi putut obține suspendarea executării deciziei atacate dacă ar fi îndeplinit condițiile unei astfel de suspendări, în special condiția legată de urgență.
- 217 În plus, în ipoteza în care o decizie de retragere a autorizației ar fi considerată nelegală în urma unei acțiuni în anulare, instituția în cauză ar putea solicita repararea prejudiciului pe care l-a suferit ca urmare a nelegalității care ar fi fost constatată.

- 218 Pe de altă parte, împrejurarea că o instituție de credit a intrat în lichidare ca urmare a retragerii autorizației sale și că directorii săi au fost înlocuiți cu lichidatori în calitate de reprezentanți exclusivi nu împiedică această instituție să introducă o acțiune împotriva deciziei de retragere a autorizației sale.
- 219 În consecință, aplicarea imediată a deciziilor de retragere nu este contrară dreptului la protecție jurisdicțională al instituțiilor în cauză.
- 220 În al treilea rând, AAB Bank susține că refuzul de a suspenda aplicarea deciziei atacate era contrar articolului 34 din Regulamentul nr. 468/2014 și că nu era justificat de o situație de urgență în măsura în care decizia atacată se întemeia pe încălcări care s-au produs în urmă cu mai mulți ani, dintre care niciuna nu a continuat să existe. Ea subliniază de asemenea că BCE sau FMA nu au invocat argumente referitoare la existența unei urgențe.
- 221 În această privință, trebuie amintit că BCE a refuzat să suspende efectele deciziei atacate pentru o perioadă de 30 de zile pentru motivul că observațiile AAB Bank nu erau de natură să pună la îndoială legalitatea acestei decizii, că aceasta nu era susceptibilă să cauzeze un prejudiciu ireparabil și că interesul public de protejare a deponenților, a investitorilor și a celorlalți parteneri ai AAB Bank, precum și stabilitatea sistemului financiar justificau aplicarea imediată a deciziei.
- 222 În plus, din articolul 34 din Regulamentul nr. 468/2014, în temeiul căruia BCE poate decide ca aplicarea unei decizii în materie de supraveghere să fie suspendată, nu reiese că îi revine sarcina de a demonstra că refuzul de a suspenda o decizie de retragere a autorizației este justificat de o situație de urgență.
- 223 Pe de altă parte, decizia de a suspenda sau de a nu suspenda aplicarea unei decizii de retragere a autorizației ține, în temeiul articolului 34 din Regulamentul nr. 468/2014, de puterea de apreciere a BCE.
- 224 Or, având în vedere adoptarea unui număr mare de somații și de sancțiuni începând din anul 2010, afirmația potrivit căreia încălcările imputate AAB Bank erau vechi și nu au continuat să existe nu demonstrează că afirmația BCE potrivit căreia interesul public de protejare a deponenților, a investitorilor și a celorlalți parteneri ai acesteia, precum și stabilitatea sistemului financiar justificau aplicarea imediată a deciziei atacate este afectată de o eroare vădită de apreciere.
- 225 Prin urmare, BCE nu a depășit limitele marjei sale de apreciere și nici nu a încălcat articolul 34 din Regulamentul nr. 468/2014 atunci când a refuzat să suspende decizia atacată pentru o perioadă de 30 de zile.
- 226 Având în vedere cele ce precedă, al treilea motiv este nefondat.

4. Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare al AAB Bank

- 227 În cadrul acestui motiv, care este structurat în jurul a patru aspecte, AAB Bank susține că decizia atacată a fost adoptată cu încălcarea articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale și a articolelor 31 și 32 din Regulamentul nr. 468/2014, în măsura în care BCE, în primul rând, i-a încălcat dreptul la un proces echitabil și dreptul de a fi audiată, în al doilea rând, i-a refuzat accesul integral la dosar, în al treilea rând, nu a stabilit circumstanțele relevante și, în al patrulea rând, i-a încălcat „dreptul la o ședință”.

228 BCE contestă această argumentație.

a) Cu privire la primul aspect al celui de al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului de a fi audiat și a dreptului la un proces echitabil

- 229 În cadrul primului aspect al celui de al patrulea motiv, AAB Bank arată că FMA nu a audiat-o înainte de a comunica BCE proiectul de decizie, deși era obligată să facă acest lucru în conformitate cu articolul 70 alineatul (4) din BWG și în temeiul dreptului de a fi audiat, și că BCE nu a informat-o cu privire la această comunicare a unui proiect de decizie de retragere.
- 230 În această privință, trebuie amintit că, în temeiul articolului 81 alineatul (2) din Regulamentul nr. 468/2014, este aplicabil dreptul de a fi audiat prevăzut la articolul 31 din acest regulament.
- 231 Acest articol prevede că, „[î]nainte ca BCE să poată adopta o decizie a BCE în materie de supraveghere adresată unei părți care să afecteze negativ drepturile acestei părți, partea trebuie să aibă posibilitatea de a transmite BCE comentarii în scris cu privire la faptele, obiecțiile și temeiul juridic relevante pentru decizia BCE în materie de supraveghere [...] Notificarea prin care BCE acordă părții posibilitatea de a-și transmite comentariile menționează conținutul material al deciziei BCE în materie de supraveghere pe care BCE intenționează să o adopte și faptele materiale, obiecțiile și temeiul juridic pe care BCE intenționează să-și fundamenteze decizia”.
- 232 Or, în speță, AAB Bank nu contestă că a fost audiată, înainte de adoptarea deciziei atacate, cu privire la proiectul de decizie a BCE pe care aceasta din urmă i l-a transmis la 14 iunie 2019 și care cuprindea faptele materiale, obiecțiile și temeiul juridic pe care intenționa să se întemeieze în decizia atacată. În urma acestei notificări, AAB Bank și-a prezentat observațiile scrise cu privire la proiectul de decizie a BCE, în conformitate cu modalitățile prevăzute la articolul 31 alineatul (1) din Regulamentul nr. 468/2014, prin scrisoarea din 23 iulie 2019.
- 233 Pe de altă parte, contrar celor afirmate de AAB Bank, această dispoziție, care reglementează procedura aplicabilă în materie, nu impunea nicidecum BCE să comunice AAB Bank proiectul de decizie al FMA.
- 234 În acest context, argumentul AAB Bank potrivit căruia BCE ar fi trebuit să constate o încălcare a drepturilor sale procedurale care rezulta din încălcarea articolului 70 alineatul (4) din BWG de către FMA, în temeiul articolului 4 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1024/2013, este vădit nefondat.
- 235 Prin urmare, trebuie să se constate că AAB Bank a avut posibilitatea să prezinte observații cu privire la proiectul de decizie a BCE care a condus la adoptarea deciziei atacate, în conformitate cu articolul 31 din Regulamentul nr. 468/2014.
- 236 În aceste condiții, faptul că reclamanta nu a fost audiată cu privire la proiectul de decizie al FMA sau că BCE nu i-a comunicat propunerea FMA de retragere a autorizației la momentul la care aceasta i-a fost comunicată sunt inoperante.
- 237 În consecință, primul aspect al celui de al patrulea motiv trebuie respins.

b) Cu privire la al doilea aspect al celui de al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului de acces la dosar

- 238 AAB Bank arată că dreptul de acces la dosar se naște din momentul inițierii procedurii de supraveghere prudentială de către FMA și are ca obiect să permită destinatarului unui proiect de decizie să își exercite dreptul de a fi audiat.
- 239 Ea susține de asemenea că dreptul său de acces la dosar nu a fost respectat întrucât BCE a acordat doar un acces restrâns la dosar. Netransmiterea comunicării interne și a comunicării dintre BCE și FMA, calificate drept confidențiale, ar fi împiedicat AAB Bank să verifice relevanța materială a documentelor divulgate în vederea accesului la dosar pentru procedura în fața Tribunalului și să identifice criticile invocate de BCE și de FMA.
- 240 În această privință, trebuie amintit că dreptul de acces la dosar presupune ca întreprinderii în cauză să i se acorde de către instituția în cauză posibilitatea de a recurge la o examinare a tuturor documentelor care figurează în dosarul de investigare și care sunt susceptibile să fie pertinente pentru apărarea sa. Acestea cuprind atât documentele incriminatorii, cât și pe cele dezincriminatorii, sub rezerva secretelor comerciale ale altor întreprinderi, a documentelor interne și a altor informații confidențiale (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 7 ianuarie 2004, Aalborg Portland și alții/Comisia, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P și C-219/00 P, EU:C:2004:6, punctul 68 și jurisprudența citată).
- 241 În plus, în temeiul articolului 32 alineatele (1) și (5) din Regulamentul nr. 468/2014, dreptul de acces la dosar nu se extinde și la informațiile confidențiale, care pot include documente interne ale BCE și ale autorităților naționale competente, precum și corespondența dintre BCE și o autoritate națională competentă sau dintre aceste autorități.
- 242 Or, în primul rând, AAB Bank a avut acces la dosar înainte de a prezenta observații cu privire la proiectul BCE care a condus la adoptarea deciziei atacate.
- 243 Din moment ce termenul care i-a fost acordat pentru a prezenta observații, cu o durată de cinci săptămâni, era suficient pentru a-i permite să își asigure apărarea, trebuie să se constate că i s-a oferit posibilitatea de a prezenta observații, dispunând de dosar.
- 244 În al doilea rând, trebuie să se constate că argumentul AAB Bank potrivit căruia lipsa accesului la comunicările interne ale BCE și dintre FMA și BCE care priveau stabilirea faptelor incriminatorie sau constatările FMA ar fi împiedicat-o să verifice relevanța materială a documentelor divulgate în dosar și să identifice criticile invocate de BCE și de FMA nu demonstrează că AAB Bank a fost împiedicată să se apere în mod efectiv.
- 245 Astfel, din moment ce retragerea autorizației se întemeiază pe decizii ale FMA și pe hotărâri ale instanțelor austriece prin care se constată existența sau săvârșirea unor încălcări, iar AAB Bank era destinatarul acestor decizii administrative sau parte la procedurile jurisdicționale în cauză, ea nu poate pretinde că a fost împiedicată să verifice relevanța materială a documentelor sau să identifice criticile invocate de BCE și de FMA care se bazează pe aceste decizii sau pe aceste hotărâri.

246 În plus, în măsura în care reproșurile sau documentele a căror relevanță AAB Bank dorea să o verifice vizează constatările de fapt suplimentare ale BCE, destinate să prezinte contextul încălcărilor imputate, trebuie de asemenea să se constate că, în orice caz, comunicarea lor nu ar fi permis AAB Bank să demonstreze că prin deciziile naționale definitive menționate în decizia atacată, despre care avea în mod necesar cunoștință, nu s-a constatat săvârșirea unor încălcări.

247 Prin urmare, comunicarea lor nu era utilă apărării AAB Bank.

248 În aceste condiții, contrar celor susținute de AAB Bank, împrejurarea că BCE nu a precizat motivele pentru care documentele interne și comunicările dintre FMA și BCE erau confidențiale nu este de natură să determine nelegalitatea deciziei atacate.

249 Pentru același motiv, nu este necesar să se admită cererea AAB Bank de a obliga BCE să prezinte documentele clasificate până în prezent ca fiind confidențiale.

250 Prin urmare, al doilea aspect al celui de al patrulea motiv este nefondat.

c) Cu privire la al treilea aspect al celui de al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de a stabili circumstanțele relevante

251 În cadrul celui de al treilea aspect al celui de al patrulea motiv, AAB Bank arată că BCE a încălcat principiul bunei administrări întrucât a omis să stabilească, să examineze și să aprecieze cu atenție și cu imparțialitate toate elementele materiale relevante pentru retragerea autorizației. În această privință, ea precizează că BCE nu ar fi trebuit să se întemeieze pe faptele constatate de FMA, ci ar fi trebuit să efectueze propriile investigații, pe de o parte, cu privire la problema încălcării dispozițiilor referitoare la combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului și, pe de altă parte, cu privire la problema existenței unei organizări adecvate.

252 În primul rând, din coroborarea articolului 18 litera (f) cu articolul 67 alineatul (1) litera (o) din Directiva 2013/36 reiese că autoritățile competente pot retrage autorizația acordată unei instituții de credit în cazul în care instituția de credit este găsită vinovată de o încălcare gravă a dispozițiilor naționale adoptate în temeiul Directivei 2005/60 (devenită Directiva 2015/849).

253 În plus, din articolul 70 alineatul (4) din BWG reiese că, atunci când o instituție de credit încalcă printre altele dispozițiile BWG sau actele adoptate pentru aplicarea acesteia, FMA trebuie să revoce autorizația instituției de credit în cazurile în care alte măsuri prevăzute de BWG nu pot asigura funcționarea instituției de credit.

254 Pe de altă parte, potrivit articolului 31 alineatul (3) punctul 2 din FM-GwG, în cazul neîndeplinirii obligațiilor prevăzute la articolul 34 alineatele (2) și (3) din FM-GwG, FMA poate revoca autorizația.

255 În conformitate cu articolul 14 alineatul (5) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1024/2013, atunci când autoritatea națională competentă care a propus autorizarea în conformitate cu alineatul (1) consideră că autorizația trebuie retrasă în conformitate cu dreptul național relevant, aceasta înaintează o propunere BCE în acest sens. În acest caz, BCE ia o decizie în legătură cu retragerea propusă, ținând cont pe deplin de motivarea propunerii de retragere prezentată de autoritatea națională competentă.

- 256 În sfârșit, potrivit articolului 83 din Regulamentul nr. 468/2014, în luarea deciziei, BCE ține cont de toate aspectele următoare: „(a) propria evaluare a circumstanțelor care justifică retragerea; (b) dacă este cazul, proiectul [autorității naționale competente (ANC)] de decizie de retragere; (c) consultarea cu ANC relevantă și, atunci când ANC nu este autoritatea națională de rezoluție, autoritatea națională de rezoluție [...]; (d) orice observații transmise de instituția de credit în conformitate cu articolul 81 alineatul (2) și articolul 82 alineatul (3)”.
- 257 Din aceste dispoziții și din articolul 4 alineatele (1) și (3) și din articolul 14 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1024/2013 rezultă că, în temeiul competenței sale de a retrage autorizațiile instituțiilor de credit, BCE trebuia, în speță, să aprecieze, ținând cont pe deplin de motivarea propunerii de retragere prezentată de autoritatea națională competentă și în urma examinării circumstanțelor care justifică retragerea, dacă erau îndeplinite condițiile prevăzute de dreptul austriac, interpretate în lumina articolului 18 litera (f) și a articolului 67 alineatul (1) litera (o) din Directiva 2013/36, cu alte cuvinte să stabilească faptele relevante și să decidă dacă acestea ar trebui calificate ca stabilind că instituția de credit în cauză a fost găsită vinovată de o încălcare gravă în sensul articolului 34 alineatele (2) și (3) din FM-GwG.
- 258 În această privință, formularea „este găsită vinovată” de la articolul 67 alineatul (1) litera (o) din Directiva 2013/36 implică interpretarea articolului 31 alineatul (3) punctul 2 din FM-GwG, care transpune această dispoziție, în sensul că, pentru a verifica dacă instituția în cauză a săvârșit încălcări grave ale dispozițiilor la care face trimitere articolul 34 alineatele (2) și (3) din FM-GwG, BCE trebuie să se întemeieze pe decizii ale autorităților naționale competente care au stabilit săvârșirea unor încălcări grave, iar nu în sensul că BCE trebuie să declare ea însăși că instituția de credit a săvârșit o încălcare gravă.
- 259 În speță, BCE a stabilit faptele relevante pentru retragerea autorizației întemeindu-se pe decizii administrative ale FMA, pe hotărâri judecătorești ale instanțelor austriece, pe rapoarte de audit intern și, astfel cum a precizat în decizia atacată, pe propria evaluare a documentației relevante.
- 260 Astfel, aceasta a afirmat că, în urma propriei evaluări, era de acord cu constatările FMA cu privire la săvârșirea unor încălcări și a calificat de asemenea faptele în cauză în esență ca dovedind că AAB Bank a fost găsită vinovată de o încălcare gravă a dispozițiilor naționale adoptate în temeiul Directivei 2005/60 (devenită Directiva 2015/849) în sensul articolului 67 alineatul (1) litera (o) din Directiva 2013/36 și al articolului 34 alineatele (2) și (3) din FM-GwG.
- 261 Prin urmare, contrar celor afirmate de AAB Bank, BCE nu s-a limitat să facă trimitere la încălcările constatate de FMA în propunerea sa de decizie, ci a constatat că ea a fost găsită vinovată de încălcări grave în sensul articolului 34 alineatele (2) și (3) din FM-GwG în urma propriei evaluări a faptelor și a elementelor de probă aflate la dispoziția sa.
- 262 În plus, contrar celor susținute de AAB Bank, obligația BCE de a se întemeia pe decizii naționale anterioare deciziei de propunere de retragere a autorizației pentru a stabili că o instituție de credit a fost găsită vinovată de încălcări grave nu împiedică controlul jurisdicțional al încălcărilor menționate.
- 263 Astfel, aceste decizii pot face obiectul unei acțiuni în fața instanței naționale, așa cum s-a întâmplat de altfel în ceea ce privește unele dintre deciziile adresate AAB Bank, luate în considerare de BCE.

- 264 În consecință, nu se poate reproșa BCE că nu a constatat ea însăși încălcările legislației privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului.
- 265 În al doilea rând, în temeiul competenței sale de a retrage autorizațiile instituțiilor de credit, BCE trebuie să aprecieze dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 70 alineatul (4) din BWG, cu alte cuvinte trebuie să stabilească faptele relevante și să decidă dacă acestea trebuie calificate ca stabilind că instituția de credit nu aplică măsurile în materie de guvernanță cerute de autoritățile competente, în conformitate cu articolul 39 alineatele (2), (2b) și (5), cu articolul 42 și cu articolul 44 alineatul (1) din BWG.
- 266 În speță, BCE nu s-a limitat să reproducă în decizia atacată constatările prezentate de FMA în propunerea sa de decizie sau măsurile administrative adoptate de FMA, ci s-a întemeiat pe propria apreciere a respectării dispozițiilor naționale de transpunere a articolului 74 din Directiva 2013/36, și anume a dispozițiilor BWG.
- 267 Prin urmare, contrar celor afirmate de AAB Bank, BCE nu s-a întemeiat numai pe încălcările constatate de FMA în propunerea sa de decizie, ci a verificat ea însăși încălcările dispozițiilor legislației privind supravegherea prudențială bancară constatate de FMA.
- 268 Pe de altă parte, nu se poate reproșa BCE că a luat în considerare, în acest scop, decizii administrative ale FMA.
- 269 Astfel, articolul 70 alineatul (4) din BWG, care transpune articolele 18 și 67 din Directiva 2013/36, prevede că, în cazul în care o instituție de credit încalcă printre altele dispozițiile BWG sau ale actelor adoptate pentru aplicarea acesteia, FMA trebuie în esență să o oblige la restabilirea legalității, să adopte sancțiuni sau să revoce autorizația acesteia.
- 270 Rezultă că încălcările BWG, care cuprinde dispozițiile naționale de transpunere a articolului 74 din Directiva 2013/36, pot fi constatate prin măsuri sau sancțiuni administrative adoptate de FMA.
- 271 În consecință, BCE nu a acționat cu încălcarea articolului 70 alineatul (4) din BWG atunci când s-a întemeiat pe decizii ale autorităților naționale competente și pe propria apreciere pentru a constata încălcarea dispozițiilor naționale de transpunere a articolului 74 din Directiva 2013/36, în scopul de a stabili că AAB Bank nu a aplicat măsurile în materie de guvernanță cerute de autoritățile competente, în conformitate cu dispozițiile BWG de transpunere a articolului 74 din această directivă.
- 272 Prin urmare, nu i se poate reproșa că a omis să stabilească, să examineze și să aprecieze cu atenție și cu imparțialitate toate elementele materiale relevante pentru retragerea autorizației.
- 273 Prin urmare, al treilea aspect al celui de al patrulea motiv este nefondat.

d) Cu privire la al patrulea aspect al celui de al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea „dreptului la o ședință”

- 274 Potrivit AAB Bank, BCE i-a încălcat dreptul la bună administrare întrucât i-a respins cererea de a obține dreptul de a prezenta oral în cadrul unei ședințe observații cu privire la faptele, obiecțiile și temeiul juridic relevante pentru decizie.

- 275 În această privință, trebuie amintit că, potrivit articolului 31 alineatul (1) din Regulamentul nr. 468/2014, în cazul în care BCE consideră adecvat, aceasta poate acorda părților posibilitatea să prezinte în cadrul unei ședințe observații cu privire la faptele, obiecțiile și temeiul juridic relevante pentru decizia sa în materie de supraveghere.
- 276 Rezultă că organizarea unei asemenea ședințe, în cursul căreia pot fi prezentate oral observații, este o posibilitate, iar nu o obligație pentru BCE.
- 277 Prin urmare, nu i se poate reproșa o încălcare a unui „drept la ședință”, întrucât un astfel de drept nu este recunoscut instituțiilor de credit vizate.
- 278 Pe de altă parte, AAB Bank arată că FMA i-a încălcat dreptul la protecția secretelor sale comerciale, întrucât a divulgat în fața Bundesverwaltungsgericht (Tribunalul Administrativ Federal) documente confidențiale legate de procedura de retragere a autorizației înainte de încheierea procedurii.
- 279 Independent de aspectul dacă această critică este întemeiată, este suficient să se constate că ea nu poate să determine nelegalitatea deciziei atacate, întrucât nu vizează elemente care au avut incidență asupra conținutului acestei decizii.
- 280 Prin urmare, al patrulea aspect al celui de al patrulea motiv este nefondat.
- 281 Având în vedere cele ce precedă, al patrulea motiv trebuie respins.

5. Cu privire la al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului de proprietate al acționarului care decurge din distrugerea valorii economice a acțiunilor pe care acționarul le deține în capitalul AAB Bank

- 282 În primul rând, AAB Bank arată că decizia atacată a distrus valoarea economică a acțiunilor pe care acționarul AAB Bank le deține în capitalul său și a adus atingere substanței dreptului de proprietate al acestui acționar.
- 283 În al doilea rând, în ceea ce privește AAB Bank, întrucât decizia atacată a produs, potrivit articolului 6 alineatul (4) din BWG, aceleași efecte ca o decizie de dizolvare și a servit drept temei direct pentru lichidarea sa, aceasta constituie o încălcare a dreptului de proprietate al acționarului, precum și a drepturilor sale de acționar.
- 284 În această privință, trebuie amintit, pe de o parte, că acțiunea acționarului împotriva deciziei atacate a fost respinsă ca inadmisibilă.
- 285 Pe de altă parte, AAB Bank nu poate invoca, în susținerea acțiunii sale în anulare, un drept de proprietate a cărui titulară nu este.
- 286 Din moment ce AAB Bank nu se poate prevala de dreptul de proprietate al acționarului său, al cincilea motiv trebuie respins.

6. Cu privire la cererea de măsuri de organizare a procedurii formulate de AAB Bank

- 287 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 8 aprilie 2021, AAB Bank a formulat o cerere de măsuri de organizare a procedurii prin care a solicitat Tribunalului să autorizeze părțile să își completeze argumentația prin prezentarea de observații în esență cu privire la decizii administrative și judiciare austriece referitoare la situația la data deciziei atacate care ar fi de natură să repună în discuție motivarea acesteia.
- 288 BCE și-a prezentat observațiile cu privire la această cerere.
- 289 În această privință, din moment ce AAB Bank nu identifică deciziile pe care le consideră relevante pentru prezenta acțiune și nu le-a furnizat Tribunalului, este necesar să se constate că nu a demonstrat relevanța deciziilor pe care le evocă pentru prezenta acțiune.
- 290 În aceste condiții, cererea de măsuri de organizare a procedurii formulată de AAB Bank trebuie respinsă.
- 291 Rezultă din tot ceea ce precedă că acțiunea trebuie respinsă în totalitate.

IV. Cu privire la cheltuielile de judecată

- 292 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamantele au căzut în pretenții, se impune obligarea acestora la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de BCE, inclusiv cheltuielile de judecată aferente procedurii de măsuri provizorii, conform concluziilor acesteia din urmă.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a noua extinsă)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Anglo Austrian AAB AG și Belegging-Maatschappij „Far-East” BV vor suporta, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Banca Centrală Europeană (BCE), inclusiv cele aferente procedurii de măsuri provizorii.

Papasavvas

Costeira

Kancheva

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 22 iunie 2022.

Semnături